

351. 95

ห 457 0

Y 3

การจัดทำเป็นารของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมานมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาในทัศนะ
ของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

20 ต.ล. 2537

ปริญญาโท

ของ

นายยา สุวรรณทรัพย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

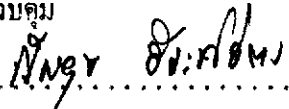
พฤษภาคม 2537

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

190688

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบวัดพิจารณาใบสมัครฉบับนี้แล้ว เป็นสมควร
รับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒฯ

คณะกรรมการควบคุม

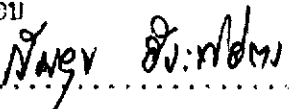
..... ประธาน

(อาจารย์ ดร. สมสุข ชีระพิจิตร)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิศร ทองชั้น)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(อาจารย์ ดร. สมสุข ชีระพิจิตร)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิศร ทองชั้น)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สุกตอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาใบสมัครฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร. ศิริยุภา สุกตอง)

วันที่ ... 4 ... เดือน ... ๓ ... พ.ศ. 2537

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถของอาจารย์ ดร. สมสุข ชีระพิจิตร ประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิศร ทองชั้น กรรมการควบคุมปริญญาโท และอาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลกู กรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท ซึ่งได้ให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปริญญาโทฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ดร. เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์ ดร. นันทสาร สีสลับ อาจารย์ประจำพระแก้ว ผู้ช่วยศาสตราจารย์กอบกุล สังขะมัลลิก และอาจารย์สารช นาคะวิโรจน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแบบสอบถามที่ดำเนินการทำปริญญาโทฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูจะแจ้งเทรา วิทยาลัยราไพพรรณี และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยกลางกรณีในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์วิวัฒน์ หอมเย็น ที่ให้คำแนะนำเรื่องทฤษฎีการบริหาร อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำปริญญาโทฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาในสาขาการอุดมศึกษาแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณนายพยนต์ สุวรรณทรัพย์ นายชยานนท์ สุวรรณทรัพย์ นายนพฉล สุวรรณทรัพย์ และ ค.ช.ชนกานต์ สุวรรณทรัพย์ ที่ให้การสนับสนุน อำนวยความสะดวกต่าง ๆ และเป็นกำลังใจในการทำปริญญาโทฉบับนี้มาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่าน ที่เคยให้การอบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัย

นาฎยา สุวรรณทรัพย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของวัฒนธรรม	9
ขอบเขตและประเภทของวัฒนธรรม	12
ประวัติความเป็นมาและนัยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ	14
ภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู	18
การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยครู	21
การอนุรักษ์วัฒนธรรม	28
การส่งเสริมวัฒนธรรม	30
การเผยแพร่วัฒนธรรม	32
การพัฒนาวัฒนธรรม	34
ปัญหาและอุปสรรคในการจัดดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ..	37
ปัญหาด้านการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	39
สมมติฐานของการวิจัย	40

บทที่	หน้า
3	42
วิธีดำเนินการวิจัย	42
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การจัดกระทำข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
4	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
5	81
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
ความมุ่งหมายของการวิจัย	81
วิธีดำเนินการวิจัย	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	81
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	98

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	106
ภาคผนวก ก หนังสือона	107
ภาคผนวก ข แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	109
ภาคผนวก ค สำเนาหนังสือสำนักราชเลขาธิการ "เรื่องทรงพระกรุณา โปรดเกล้าพระราชทานชื่อสถาบัน"	121
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	127
ประวัติย่อของผู้วิจัย	129

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามวิทยาลัยครูและสถานภาพ .	43
2	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำนวนตามวิทยาลัยครูและสถานภาพ	46
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลป วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา เป็นรายด้านและรวม 4 ด้าน	52
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลป วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม จำนวน รายชื่อ	54
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลป วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม จำนวน รายชื่อ	58
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลป วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม จำนวน รายชื่อ	62
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลป วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการพัฒนาวัฒนธรรม จำนวน รายชื่อ	67

8	เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมโดยรวม 4 ด้าน	71
9	การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และ กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนา วัฒนธรรมโดยรวม 4 ด้าน	72
10	เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม	73
11	การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลป วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม	74
12	เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม	75
13	การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลป วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม	76
14	เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม	77

15	การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม	78
16	เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม	79
17	การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการพัฒนาวัฒนธรรม	80

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิการบริหารงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยครู	24

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วัฒนธรรม เป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ที่เกิดจากระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับธรรมชาติ วัฒนธรรมมีทั้งสาระและรูปแบบที่เป็นระบบความคิด วิธีการ โครงสร้างทางสังคม สถาบัน ตลอดจนแบบแผนและทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2532 ก : 2) เนื่องจากชาติไทยเป็นชาติที่มีอารยธรรมและความเจริญมาแต่อดีตกาล มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง และสามารถดำรงความเป็นชาติ ต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยมีวัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงคนในชาติให้ร่วมกันสร้างสรรค์ความเป็นปึกแผ่นมั่นคงมาทุกยุคทุกสมัย วัฒนธรรมจึงเป็นเครื่องมือและเป็นมรดกอันล้ำค่าของคนไทยที่ใช้สืบทอดความเป็นชาติ ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่แสดงถึงความสำคัญของวัฒนธรรมว่า "การรักษาวัฒนธรรมคือการรักษาชาติ"... (สมชัย วุฒิปรีชา. 2532 : 35)

กรมการฝึกหัดครูตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมของชาติ จึงกำหนดแผนงานทางบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมไว้ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 ดังนี้คือ วิทยาลัยครูเป็นสถานอุดมศึกษามีหน้าที่ให้การศึกษาวិชาการต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น ท้าการวิจัย ส่งเสริมวิทยะฐานะครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ทางบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เพื่อให้บทบาทด้านการทางบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมเป็นบทบาทที่แท้จริงและมีผลทางปฏิบัติ กรมการฝึกหัดครู จึงจัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมขึ้นในวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่ง เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมประสานงานด้านวัฒนธรรม (กรมการฝึกหัดครู. 2529 : 13) ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

พระราชทานชื่อ "สถาบันราชภัฏ" ให้ใช้เป็นชื่อสถาบันการศึกษานอกระบบการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ แทนชื่อ "วิทยาลัยครู" ตั้งสภานาหนังสือสำนักราชเลขาธิการ ที่ รล 003/2522 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 (ภาคผนวก ค) ซึ่งแนวนโยบายในการจัดดำเนินการของวิทยาลัยครูยังคงปฏิบัติตามแนวนโยบายเดิม โดยเฉพาะนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีหน้าที่กำหนดแผนงาน โครงการ ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาวัฒนธรรม เป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ท้องถิ่น ร่วมมือ ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัยครู เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการศึกษาอบรมทางวัฒนธรรม การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จัดดำเนินการโดยกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย หัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม รองหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม หัวหน้าและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ จำนวน 5 ฝ่าย คือ ฝ่ายเลขานุการ ฝ่ายศึกษาค้นคว้าวิจัยวัฒนธรรม ฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่และวัฒนธรรมสัมพันธ์ ฝ่ายหอวัฒนธรรม และฝ่ายจริยธรรม (กรมการฝึกหัดครู. 2533 : 225)

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ประกอบด้วย ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ในวิทยาลัยครู 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และวิทยาลัยราไพพรรณี ได้จัดดำเนินการตามแผนงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยมุ่งเน้นการอนุรักษ์ การส่งเสริม การเผยแพร่และการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดดำเนินการ ตามนโยบายวัฒนธรรมของ กรมการฝึกหัดครูและนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ อย่างไรก็ตามการดำเนินการเพื่อการอนุรักษ์ การส่งเสริม การเผยแพร่ และการพัฒนาวัฒนธรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยครูศรีอยุธยายังประสบกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากต่างชาติ เป็นเหตุให้ประชาชนและเยาวชนขาดศรัทธาในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย ขาดความรู้ความ

เข้าใจในเรื่องความหมาย แก่นสาร คุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น และวัฒนธรรมชาติ ที่มีค่าควรแก่การอนุรักษ์ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี โบราณสถาน โบราณวัตถุ ภาษาวรรณกรรม และศิลปะด้านต่าง ๆ ทำให้วัฒนธรรมไทยถูกละเลย ทอดทิ้ง และเสื่อมสลาย (พะยอม แก้วกานีต, 2532 : 31) นอกจากนี้กระบวนการและการสืบทอดวัฒนธรรม บางส่วนไม่เหมาะสม และขาดการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ การจัดการศึกษามุ่งสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม โดยเน้นความเจริญทางวัตถุ ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางจิตใจ ทำให้ประชาชนและเยาวชนขาดจริยธรรมและศิลปะธรรม (สหวิทยาลัยศรีอยุธยา, 2533 : 245)

สำหรับปัญหาด้านการบริหารขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นอาจารย์ประจำในวิทยาลัยครู ทำหน้าที่สอน เป็นงานหลัก ไม่สามารถอุทิศเวลาให้กับงานวัฒนธรรมได้เพียงพอ บุคลากรบางคนไม่เข้าใจ ขอบเขตงานวัฒนธรรม (สธน โรจนตระกูล, 2526 : 99) และขาดความรู้ความสามารถ ในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนางานวัฒนธรรม (เอกวิทย์ ณ ถลาง และโกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์, 2532 : 15 - 23) และจากรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยครูเทพสตรี (2534 : 40) พบว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการจัดดำเนินการ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การขาดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำศูนย์ศิลปวัฒนธรรม อาคารสถานที่ยังไม่เหมาะสมต่อการเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรม นอกจากนั้นยังขาดครูฝึกที่จำเป็น ส่วนปัญหาด้านการเงิน พบว่า ระเบียบการเงินบางประเภท เช่น การจัดซื้อ จัดจ้าง ไม่เอื้อต่อการจัดดำเนินการเพื่อการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม งบประมาณมีน้อย ทำให้การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอยู่ในวงจำกัด (ประบุท พวรรณธรรม : สัมภาษณ์) ในเรื่องการศึกษาข้อมูล จัดระบบข้อมูลและรวบรวมผลงานวิจัยทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ยังจัดกระทำได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยวัฒนธรรมท้องถิ่น (กรมการฝึกหัดครู, 2534 : 62 - 68) และจากผลการประชุมสัมมนาอาจารย์วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์ สรุปประเด็นที่เป็นปัญหาในการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

ได้ว่า ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมไม่ครอบคลุม วัฒนธรรมทุกด้าน การให้บริการทางด้านวิชาการแก่เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น เช่น การจัดการอบรม และการเผยแพร่เอกสารกระทำได้ไม่ทั่วถึง (วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยการฯ. 2532 : 33) นอกจากนี้ยังขาดการประสานงานที่ดี ทั้งด้านนโยบายและ แผนการปฏิบัติงาน ทำให้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ไม่มากเท่าที่ควร การระดมสรรพกำลังและทรัพยากรเพื่อจัดดำเนินการทางวัฒนธรรมอยู่ในวงจำกัด และไม่มีการดำเนินการนำแผนไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (กรมการฝึกหัดครู. 2532 : 64)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัย ศรีอยุธยา รวม 4 ด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่ วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม เพื่อนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาและ ปรับปรุงการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตาม แผนงานทางบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมของวิทยาลัยครูและกรมการฝึกหัดครูต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มี ต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ ด้านการ อนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ ด้านการ อนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยศรีอยุธยา คือ เพื่อเสนอเป็นแนวทางประกอบการพิจารณา วางแผน และ กำหนดนโยบายในการพัฒนาการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัย ศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่ วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2535 ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 55 คน อาจารย์ จำนวน 243 คน และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จำนวน 82 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 380 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 สถานภาพของประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และ กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ

- 2.2.1 การอนุรักษ์วัฒนธรรม
- 2.2.2 การส่งเสริมวัฒนธรรม
- 2.2.3 การเผยแพร่วัฒนธรรม
- 2.2.4 การพัฒนาวัฒนธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม หมายถึง หน่วยงานที่กรมการฝึกหัดครูจัดตั้งขึ้นในวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่ง มีฐานะเทียบเท่าคณะวิชา มีหน้าที่สำคัญคือ ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และรวบรวมข้อมูลทางวัฒนธรรม รักษา ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาวัฒนธรรม เป็นศูนย์กลางในการศึกษาอบรมและจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่ชุมชน ร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ในการดำเนินการทางวัฒนธรรม ในวิจัยนี้ หมายถึง ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา
2. สหวิทยาลัยศรีอยุธยา หมายถึง วิทยาลัยครู 5 แห่ง ซึ่งได้มีการรวมกลุ่มกัน เพื่อกำหนดนโยบาย แผนปฏิบัติงาน ตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกรมการฝึกหัดครู ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงครณี วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา และวิทยาลัยราไพพรรณี
3. วิทยาลัยครู หมายถึง สถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อเป็น "สถาบันราชภัฏ" เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535
4. ทัศนะต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ในวิจัยนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้านคือ การอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม ซึ่งสามารถวัดได้ด้วย เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำค่ามาคำนวณตามวิธีการทางสถิติได้

5. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารระดับสูง มีอำนาจในการตัดสินใจ านภารกิจด้านต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา ในวิจัยนี้ หมายถึง อธิการ รองอธิการ หัวหน้า คณะวิชา ของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2535

6. อาจารย์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอน ในวิจัยนี้ หมายถึง อาจารย์ผู้ทำหน้าที่ สอนวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ซึ่งได้แก่ อาจารย์ผู้สอนในคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา

7. กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมในด้านอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และ การพัฒนาวัฒนธรรม ในวิจัยนี้ หมายถึง บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการให้ปฏิบัติ หน้าที่ในศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม รองหัวหน้าศูนย์ศิลป วัฒนธรรม หัวหน้าและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ จำนวน 5 ฝ่าย คือ ฝ่ายเลขานุการ ฝ่ายศึกษา ค้นคว้าวิจัยวัฒนธรรม ฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่และวัฒนธรรมสัมพันธ์ ฝ่ายหอวัฒนธรรมและฝ่าย จริยธรรม

8. การจัดทำเนียบการ หมายถึง กระบวนการจัดการทั้งหลายที่บุคคลร่วมกันทำ เพื่อให้การดำเนินงานนั้น ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ในวิจัยนี้ หมายถึง กระบวนการจัดการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ในการปฏิบัติ หน้าที่ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมตามนโยบายแผนงานของกรมการฝึกหัดครูและวิทยาลัยครู ครอบคลุมเน้นการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการ พัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น

9. การอนุรักษ์วัฒนธรรม หมายถึง การพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เพื่อก่อให้เกิดความรัก ความเข้าใจ ความภาคภูมิใจใน ท้องถิ่น ในความเป็นชาติ ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าของคนรุ่นหลัง ในวิจัย นี้ หมายถึง การอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปะท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา

10. การส่งเสริมวัฒนธรรม หมายถึง การสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถ จัดดำเนินการทางวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ในวิจัยนี้ หมายถึง การสนับสนุนการให้ความร่วมมือ เพื่อการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นประเพณีเกี่ยวกับวัน สำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประเพณีท้องถิ่นกับบุคคล และหน่วยงานอื่น ๆ

11. การเผยแพร่วัฒนธรรม หมายถึง การประชาสัมพันธ์งานวัฒนธรรมโดยใช้ สื่อทุกรูปแบบ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจแก่เยาวชน และประชาชนอย่างกว้างขวาง ในวิจัยนี้ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานทางวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติไปสู่ ประชาชนทางสื่อมวลชน การให้การศึกษอบรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคคลและหน่วยงานที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม

12. การพัฒนาวัฒนธรรม หมายถึง การริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมมาให้เหมาะสมกับยุคสมัย เพื่อให้วัฒนธรรมเจริญก้าวหน้า บังเกิด คุณประโยชน์แก่ชีวิต สังคมและธรรมชาติ โดยที่ยังรักษาเอกลักษณ์ของชาติ ในวิจัยนี้ หมายถึง การพิจารณาเลือกสรรวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ควรพัฒนา การวางแผนและประสาน แผน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเข้าใจด้านวัฒนธรรม การจัด การศึกษาอบรมและการให้ความรู้ เพื่อนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ให้ เข้ากับความ เจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาวัฒนธรรม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดค่านิมนงานของศูนย์ศิลป์
วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้รวบรวมจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยทั้ง
ภายในประเทศ ต่างประเทศ และนำเสนอตามลำดับสาระสำคัญดังนี้

1. ความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของวัฒนธรรม
2. ขอบเขตและประเภทของวัฒนธรรม
3. ประวัติความเป็นมาและนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ
4. การศึกษาด้านการทบทวนศิลปะและวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู
5. การจัดค่านิมนงานของศูนย์ศิลป์วัฒนธรรมวิทยาลัยครู
 - 5.1 การอนุรักษ์วัฒนธรรม
 - 5.2 การส่งเสริมวัฒนธรรม
 - 5.3 การเผยแพร่วัฒนธรรม
 - 5.4 การพัฒนาวัฒนธรรม
6. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดค่านิมนงานการทบทวนศิลปะและวัฒนธรรม

ความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของวัฒนธรรม

มนุษย์สร้างวัฒนธรรมขึ้นมา เพื่อประโยชน์แห่งการดำรงชีวิตและสืบทอดเผ่าพันธุ์
การดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นเรื่องที่กว้างใหญ่ มีแง่มุมต่าง ๆ ให้พิจารณาอย่างซับซ้อน จึงมี
ผู้ให้ความหมายคำว่า วัฒนธรรม ไว้เป็นหลายนัย เช่น พระเทพเวที (ประยูร ธมฺมจิตฺต)
ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมเป็นผลรวมของการสั่งสม สร้างสรรค์ภูมิปัญญา
ที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมาของสังคมนั้น ๆ (เอกวิทย์ ณ ถลาง และโกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์).

2532 : 15 - 16) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เดวิดสัน ที่ให้ทัศนะว่า วัฒนธรรม คือ สิ่งที่ปรากฏอยู่ในรูปของความคิด ความเชื่อและการปฏิบัติ รวมทั้งที่เป็น วัตถุที่กลุ่มชนานสังคมนั้นประดิษฐ์คิดสร้างขึ้น และมีการรักษาสืบทอดให้คงสภาพไว้จนปรากฏ ให้เห็นเป็นประเพณีของกลุ่มชนนั้น ๆ (Davidson. 1978 : 43) ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 746) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความก้าวหน้าของชาติ และ ความมีศีลธรรมอันดีของคนไทย และสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2533 : 2) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ที่เกิดจากระบบ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับธรรมชาติ วัฒนธรรมมี ทั้งสาระและรูปแบบที่เป็นระบบความคิด วิธีการ โครงสร้างทางสังคม สถาบัน ตลอดจน แบบแผนและทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้น กล่าวโดยสรุปแล้ว ความหมายของวัฒนธรรม โดยทั่วไป คือ วิถีชีวิตของคนในสังคม เป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติและการแสดงออก ซึ่งความรู้สึกรีกคิดงานสถานการณต่าง ๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ชามซึ่ง ยอมรับและใช้ปฏิบัติร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้น ๆ

รุ่ง แก้วแดง และคนอื่น ๆ (2534 : 5 - 6) ให้ความหมายของวัฒนธรรม านเชิงปฏิบัติไว้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามซึ่งเป็นผลจากระบบความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับธรรมชาติ งานนอกออกเป็น 3 ด้าน คือ จิตใจ สังคม และวัตถุ มีการสั่งสมและสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง จากสังคมหนึ่ง ไปสู่อีกสังคมหนึ่ง จนกลายเป็นแบบแผนที่สามารถเรียนรู้และก่อให้เกิดพฤติกรรม และผลิตผล ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม อันควรค่าแก่การอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่และพัฒนา เพื่อ สร้างเสริมคุณภาพระหว่างมนุษย์ สังคม และธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยให้มนุษย์สามารถดำรง ชีวิตอย่างสันติภาพ สันติสุข และอิสรภาพ อันเป็นพื้นฐานแห่งอารยธรรมของมนุษยชาติ

พระยาอนุมานราชชน (2528 : 100) ให้ความเห็นว่า ลักษณะวัฒนธรรมไทย เป็นรูปแบบที่คนไทยได้สร้างขึ้น เพื่อการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว เป็นหมู่คณะ และเป็น ประเทศชาติ เพื่อสนองความต้องการและความจำเป็น ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และ ยารักษาโรค

2. ความต้องการทางสังคม ได้แก่ การเมืองและการปกครอง

3. ความต้องการทางจิตใจ ได้แก่ จริยธรรมและศาสนา

4. ความต้องการทางสุนทรียธรรม ได้แก่ ศิลปกรรมและการแสดง

5. ความต้องการทางด้านการศึกษา ได้แก่ ภาษาและวรรณกรรม

สุพัตรา สุภาพ (2514 : 20 - 22) ได้จำแนกลักษณะของวัฒนธรรมเป็น

4 ลักษณะ คือ

1. เป็นสิ่งที่ได้มาโดยการเรียนรู้ คือ เรียนรู้จากมนุษย์ด้วยกัน โดยเฉพาะจาก กลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ เช่น มารยาท การแต่งกาย ฯลฯ

2. เป็นมรดกทางสังคมที่คนรุ่นหนึ่ง ได้ถ่ายทอดให้กับคนอีกรุ่นหนึ่ง ทั้งโดยตรง และทางอ้อม คือ จากการอบรมสั่งสอนและการยึดถือแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติ สืบทอดกันมา

3. เป็นวิถีชีวิตหรือแบบของการดำรงชีวิตซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมเฉพาะอย่างที่สามารถจำแนกวัฒนธรรมของสังคมหนึ่งจากอีกสังคมหนึ่ง บุคคลที่เกิดในสังคมใด ก็เรียนรู้ วัฒนธรรมของสังคมนั้น จึงมีวิถีชีวิตที่มีลักษณะของตัวเอง

4. เป็นสิ่งที่ไม่คงที่ เพราะมนุษย์มีการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ หรือปรับปรุงของเดิม ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม ลักษณะวัฒนธรรมของแต่ละสังคมจะมีแนวความคิดเป็นหลักกำหนด ซึ่งแนวความคิดนี้จะปรากฏอยู่ในระเบียบปลีกย่อยต่าง ๆ ในวัฒนธรรมนั้นที่เรียกว่า คุณค่าทางวัฒนธรรมและวัฒนธรรมไทย มีลักษณะเฉพาะตัวที่สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะโดยทั่วไป และลักษณะที่แสดงออกถึงความเจริญงอกงามด้านต่าง ๆ

ลักษณะโดยทั่วไป วัฒนธรรมไทยมีลักษณะที่เป็นการถ่ายทอด และสืบทอดวัฒนธรรม จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ หรือการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดแบบแผนในการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

ลักษณะที่แสดงออกถึงความเจริญงอกงามด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความเจริญทางวัตถุ หมายถึง การกินคืออยู่ที่ และความเจริญด้านจิตใจ หมายถึง การที่สังคมไทยได้พยายามอบรมเยาวชนของชาติ ให้มีเมตตากรุณา มีความซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่แสดงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มารยาทในการพูด การประพฤติปฏิบัติตนในสังคม หรือในทางที่นำมาซึ่งเกียรติของชาติไทย เช่น การแสดงความเคารพธงชาติ เคารพประมุขของประเทศและสัญลักษณ์ซึ่งใช้แทนพระองค์ มีความสามัคคี และการปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา (จรัญ พรหมอู่, 2522 : 39 - 45)

วัฒนธรรมไทย จึงเป็นแบบอย่างของการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่สถาบันครอบครัวถึงสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ซึ่งแสดงถึงความมีอารยธรรมและความเจริญมาแต่อดีตกาล มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองและสามารถดำรงความเป็นชาติต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยมีวัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงคนในชาติ ให้ร่วมกันสร้างสรรค์ความเป็นปึกแผ่นมั่นคงมาทุกยุคทุกสมัย วัฒนธรรมไทยจึงเป็นเครื่องมือและเป็นมรดกอันล้ำค่าของคนไทยที่ใช้สืบทอดความเป็นชาติ ดังที่ สมชัย วุฒิปรีชา (2532 : 35) ได้อ้างพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมไว้ว่า "การรักษาวัฒนธรรม คือ การรักษาชาติ" ซึ่งพระราชดำรัสนี้มีความสำคัญและทรงคุณค่ายิ่ง สมควรที่คนไทยทุกคนจะได้ตระหนักและถือเป็นจุดยืนอันสำคัญ เพื่อใช้เป็นหลักในการวางแผน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาชาติไทย

ขอบเขตและประเภทของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นงานที่มีขอบเขตและเนื้อหาสาระกว้างขวาง สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2529 : 459 - 460) ได้กำหนดขอบเขตและประเภทของวัฒนธรรมไว้เป็น 3 แนวทาง คือ

1. วัฒนธรรมแนวที่ 1
 - 1.1 วัฒนธรรมทางวัตถุ ได้แก่ อาคารบ้านเรือน วัดวาอารามและศิลปวัตถุ
 - 1.2 วัฒนธรรมทางจิตใจ ได้แก่ ศาสนา คุณธรรมและจริยธรรม

2. วัฒนธรรมแนวที่ 2

2.1 วัฒนธรรมทางคติธรรม คือ วัฒนธรรมเกี่ยวกับหลักการดำเนินชีวิต

2.2 วัฒนธรรมทางเนติธรรม คือ วัฒนธรรมทางกฎหมาย และระเบียบ
ประเพณี

2.3 วัฒนธรรมทางวัตถุธรรม คือ วัฒนธรรมทางวัตถุ เช่น เครื่องนุ่งห่ม
และอาคารบ้านเรือน เป็นต้น

2.4 วัฒนธรรมทางสหธรรม คือ วัฒนธรรมทางสังคม การอยู่ร่วมกัน และ
มารยาททางสังคม

3. วัฒนธรรมแนวที่ 3

3.1 วัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม
ประเพณี คุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยม ศาสนา ปรัชญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี
มารยาทในทางสังคม การปกครองและกฎหมาย

3.2 วัฒนธรรมสาขาศิลปะ ได้แก่ วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษา วรรณคดี
ดนตรี วรรณกรรม ประติมากรรมและสถาปัตยกรรม

3.3 วัฒนธรรมสาขาช่างฝีมือ ได้แก่ วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเย็บปัก
ถักร้อย การแกะสลัก การทอผ้า การจักสาน การทำเครื่องเงิน การทำเครื่องทอง การ
ทำเครื่องถม การจัดดอกไม้ การทำตุ๊กตา การทอเสื่อ การประดิษฐ์และการทำเครื่องปั้น
ดินเผา

3.4 วัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ ได้แก่ วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหาร
เสื้อผ้าการแต่งกาย ความรู้เรื่องบ้าน การจัดและดูแลที่อยู่อาศัย ความรู้เรื่องยา ความรู้
ในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ความรู้ที่จะอยู่กินครองเรือนอย่างมีความสุข มารยาทในการรับ
ประทานอาหาร การต้อนรับแขกและการรู้จักประกอบอาชีพ เพื่อช่วยเศรษฐกิจของครอบครัว

3.5 วัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ ได้แก่ วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับ
การกีฬา การละเล่นทั้งเพื่อการกีฬาและนันทนาการ เช่น มวยไทย หัดดาบ กระบี่กระบอง
และการละเล่นพื้นเมืองต่าง ๆ เป็นต้น

ประวัติความเป็นมาและนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ

ในอดีต "วัง" และ "วัด" เป็นศูนย์กลางด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และ วิทยาการสาขาต่าง ๆ ของไทย ในปี พ.ศ. 2495 รัฐบาลเห็นความจำเป็นที่ต้องจัดระบบการพัฒนาวัฒนธรรมให้เข้าสู่ประชาชน จึงสถาปนากระทรวงวัฒนธรรมขึ้น แต่ในปี พ.ศ. 2501 กระทรวงวัฒนธรรมถูกยุบเลิกไป เนื่องจากรัฐบาลมองเห็นความจำเป็นในเรื่องเศรษฐกิจเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ (วิระ บำรุงรักษ์. 2533 : 141 - 145) ผลกระทบของการพัฒนาเศรษฐกิจและการใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จากพื้นฐานอาชีพทางเกษตรกรรมมาเป็นอุตสาหกรรม ซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จระดับหนึ่ง กล่าวคือ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศก้าวหน้า ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุและมีผลต่อเนื้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและจิตใจ ในด้านสังคม มีการนำวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต และการดำรงชีวิตมากขึ้นนั้น ทำให้เกิดปัญหาและความสับสนวุ่นวายในชีวิตความเป็นอยู่ มีความขัดแย้งระหว่างบทบาทหน้าที่ของบุคคล และสถาบันต่าง ๆ ทางสังคมมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างและแบบแผนประเพณีนิยมดั้งเดิมของไทยให้แปรเปลี่ยนไปด้วย ทางด้านจิตใจ เกิดภาวะทางวัตถุนิยมขึ้น ทำให้ความเชื่อในศาสนาธรรม ซึ่งเคยใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตเสื่อมถอยลง เป็นเหตุให้ศีลธรรมจริยธรรมของประชาชนในชาติลดน้อยลง (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2533 : 2 - 3) จึงเกิดแนวคิดที่จะพัฒนาสังคมด้วยการร่วมมือ ประสานงานกับประชาชนโดยใช้วัฒนธรรมพื้นบ้าน และรากฐานทางวัฒนธรรม เป็นกระบวนการความคิดในการพัฒนาท้องถิ่นและรื้อฟื้นการจัดตั้งองค์กรหรือสถาบัน เพื่อปฏิบัติงานวัฒนธรรมขึ้น เป็นเหตุให้มีพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติขึ้น ในปี พ.ศ. 2522 (เอกวิทย์ ณ ถลาง. 2532 : คานา)

บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติคือ การกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อการรักษา ส่งเสริม และพัฒนาวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นศูนย์กลางใน

การประสานงานกับบุคลากรและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ซึ่งได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดและศูนย์วัฒนธรรมอำเภอ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการ แผนงาน และให้การสนับสนุน และพัฒนางานวัฒนธรรมให้กว้างขวางขึ้น (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 96. 2522 : 57)

การจัดดำเนินการด้านวัฒนธรรมของชาติ จึงมีทั้งหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงและหน่วยงานสนับสนุนทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยมีสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นผู้ประสานงาน กำหนดนโยบายให้เกิดการพัฒนาบำรุงวัฒนธรรมของชาติทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

การดำเนินงานวัฒนธรรมของประเทศไทย เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติของประชาชนในชาติ มีข้อบัญญัติด้านวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรม โดยสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อการปฏิบัติ 5 ประการ คือ

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยา มารยาทในสาธารณสถาน หรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน
2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติงานและการปฏิบัติต่อบ้านเมือง
3. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการประพฤติอันเป็นทางนำมาซึ่งเกียรติของชาติ
4. ความมีสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับวิธีการดำเนินอาชีพ
5. ความเจริญงอกงามแห่งจิตใจและมีศีลธรรมของประชาชน และความเจริญก้าวหน้าทางวรรณกรรมและศิลปกรรม

รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2521 ได้กำหนดหน้าที่ของรัฐบาล ให้มีหน้าที่ส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาติ จึงมีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง นโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ 5 ประการ เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2524 (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2529 : 1 - 2) ดังนี้

1. ส่งเสริมการบำรุงรักษาวัฒนธรรมไทยทุกด้านให้เจริญด้วยการศึกษาค้นคว้าวิจัย และพัฒนาวัฒนธรรมไทย ให้วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ สำหรับการแก้ปัญหาการ

ดำเนินชีวิต การพัฒนาประเทศด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองประเทศ ป้องกันการทลายวัฒนธรรมและศาสนา และทบทวนบำรุงศาสนาให้บริสุทธิ์ เพื่อเป็นหลักในการพัฒนาจิตใจประชาชน

2. เผยแพร่วัฒนธรรมไทยทุกด้าน นำไปสู่ประชาชนถึงขั้นปฏิบัติให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีต่อเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรี ความสามัคคีและความมั่นคงของชาติ ตลอดจนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

3. ส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้านและวัฒนธรรมของกลุ่มชนในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจ เห็นคุณค่าและยอมรับวัฒนธรรมของท้องถิ่นซึ่งกันและกันที่จะทำให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในชาติ และมีความรักหวงแหนวัฒนธรรมไทยยิ่งขึ้น

4. สนับสนุนส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ รวมทั้งรู้จักเลือกสรรวัฒนธรรมของชาติ ที่เผยแพร่เข้ามาในประเทศไทย หรือผลจากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมโดยนำมาดัดแปลงปรับปรุงคัดแปลงให้เหมาะสมกับวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยและความมั่นคงปลอดภัยของชาติ

5. สนับสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมได้ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด โดยการระดมสรรพกำลังทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมให้มั่นคง เป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตของประชาชน ตลอดจนร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม เพื่อให้วัฒนธรรมมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้มีโครงการประสานแผนประจำปี 2531 จัดเป็นแผนงานหลักด้านการศาสนาและศิลปวัฒนธรรมดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2531 : 3 - 9)

1. แผนงานด้านการบริหารงานศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ด้านการบริหารทั่วไป การสร้างสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ การพัฒนาองค์การด้านวัฒนธรรม

การประชุมสัมมนาผู้บริหาร การพัฒนาองค์การภาคเอกชน การพัฒนาบุคลากรทางวัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อความมั่นคงของชาติ การติดตามประเมินผลวัฒนธรรม การประมวลผลข้อมูลด้านคอมพิวเตอร์ การสารสนเทศด้านวัฒนธรรม การพัฒนาการวางแผน การระดมทรัพยากรจากต่างประเทศ และการสนับสนุนองค์การท้องถิ่น และภาคเอกชน ด้านวัฒนธรรม

2. แผนงานอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การพิทักษ์รักษามรดกทางวัฒนธรรม และการรักษาเกียรติภูมิของชาติ
3. แผนงานส่งเสริมศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การสร้างค่านิยมที่พึงประสงค์ในสังคม การส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้าน การส่งเสริมผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม และการส่งเสริมวันสำคัญของชาติ
4. แผนงานเผยแพร่ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ประชาสัมพันธ์การผลิต วัสดุทัศนูปกรณ์ การเผยแพร่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาชนบท
5. แผนงานพัฒนาศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การให้ทุนอุดหนุนการวิจัย การพัฒนาผู้นำ การพัฒนากำลังคนในพื้นที่อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก การจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรม การจัดตั้งหมู่บ้านวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรมทางภาษา การพัฒนาวัฒนธรรมในครอบครัวและสังคม การพัฒนาวัฒนธรรมการทำงาน และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ในแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรม ระยะเวลาที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรมไว้ดังนี้คือ ทบทวนร่าง และส่งเสริมศาสนาให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวใจ และเป็นศูนย์รวมในการพัฒนาจิตใจของประชาชน ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ศรัทธา และสามารถนำหลักธรรมของศาสนาไปประพฤติปฏิบัติเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต มุ่งพัฒนาการศึกษาของบุคลากรทางศาสนาให้ทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาและจริยธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมไทย รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่และพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

ภารกิจด้านการทบทวนศิลปะและวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู

วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ปฏิบัติภาระหน้าที่ทบทวนศิลปะและวัฒนธรรมมาตั้งแต่มีฐานะเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู และยังมีพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู งานด้านการทบทวนศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมระยะแรกเป็นลักษณะการดำเนินการโดยให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ไม่มีการดำเนินการที่จริงจังงบประมาณของวิทยาลัยครูโดยเฉพาะ คณะทำงานเป็นรูปกรรมการเฉพาะกิจที่วิทยาลัยครูแต่งตั้งขึ้น กิจกรรมที่จัดเป็นเรื่องเกี่ยวกับประเพณีและวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และของท้องถิ่น ในปี พ.ศ. 2518 ได้มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู และตามมาตราที่ 5 ข้อที่ 4 กำหนดว่า วิทยาลัยครูมีหน้าที่ทบทวนศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม มีงบประมาณเพื่อดำเนินการ โดยหน่วยศึกษานิเทศก์ มีหน้าที่รับผิดชอบประสานงาน และได้จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่นขึ้นภายในวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่ง (สายหยุด จาปาทอง. 2532 : 16) วิทยาลัยครูจึงได้ดำเนินการในการปฏิบัติภาระหน้าที่นี้มาจนเมื่อมีพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 มาตรา 5 ซึ่งได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของวิทยาลัยครูไว้ดังนี้ คือ 1.ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่ให้การศึกษาวិชาการต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชยะฐานะครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ทบทวนศิลปะและวัฒนธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ผลจากการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 ทำให้วิทยาลัยครูสามารถผลิตบุคลากรสาขาต่าง ๆ นอกเหนือจากครูได้ถึงระดับปริญญาตรี เป็นการเปิดโอกาสให้วิทยาลัยครู มีส่วนรับผิดชอบในระบบสังคมอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น และมุ่งเน้นบทบาท 4 ประการ (กรมการฝึกหัดครู. 2535 : 40 - 49) คือ

1. บทบาทด้านการฝึกหัดครูอันเป็นรากฐานของวิทยาลัยครู เน้นการอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกจังหวัดทั่วประเทศ 1.ให้มีคุณภาพโดยให้การวิจัยสภาพการณ์การศึกษาของท้องถิ่น และความต้องการทางการศึกษา เพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาอย่างมีระบบ

2. บทบาทด้านการทบทวนศิลปะและวัฒนธรรม ดำเนินการโดยเน้นภารกิจ 5 ประการคือ การศึกษาค้นคว้า การประเมินค่าวัฒนธรรม การวางแผนให้คนไทยมีวิถีชีวิตที่เหมาะสมที่สุด การดำเนินตามแผนและการติดตามกำกับให้งานเป็นไปตามแผนที่กำหนด

3. บทบาทด้านเทคโนโลยี เป็นบทบาทที่สังคมต้องการ วิทยาลัยครูจึงต้องเป็นผู้ผลิตเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสังคม

4. บทบาทการจัดการด้านธุรกิจ เป็นบทบาทที่ทำให้บุคคลสามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างมีความสุขด้วยการเป็นผู้ผลิตและผู้จัดการที่มีความสามารถอันเป็นการแก้ปัญหาสังคม เรื่องการว่างงานได้ในระยะยาว

พระราชบัญญัติวิทยาลัยครูฉบับนี้ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงงานด้านการทบทวนศิลปะและวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู กล่าวคือ วิทยาลัยครูได้จัดแผนงานหลักแผนหนึ่ง เรียกว่า แผนงานทบทวนศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม โดยการจัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ขึ้นมาแทนศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งสลายตัวไปโดยปริยาย ในด้านงบประมาณกรมการฝึกหัดครู ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดดำเนินการตามแผนงานทบทวนศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ให้แก่วิทยาลัยครูทุกแห่ง (สายหยุด จันทาทอง. 2532 : 17 - 20)

นอกจากวิทยาลัยครูแต่ละแห่งจะมีศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการทบทวนศิลปะและวัฒนธรรม ตามแผนงานของกรมการฝึกหัดครูแล้ว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศจัดตั้งให้วิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่ง เป็นศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด โดยรับเงินอุดหนุนส่วนหนึ่งจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จัดดำเนินการตามกรอบนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติอีกด้วย (วัชระ บุนนาค. 2534 : 2) วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีลักษณะเด่นประการหนึ่งคือ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาสาขาวิชาการต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งพิจารณาได้จากพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2527 และแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของกรมการฝึกหัดครู ซึ่งมุ่งเน้นให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีปัญญา มีคุณธรรม มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีความสามารถในการประกอบอาชีพ

และพึ่งตนเองได้ ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตและปรับตัวได้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และมุ่งเน้นการกระจายโอกาสทางการอุดมศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ไปสู่ผู้ด้อยโอกาสมากขึ้น ทั้งนี้โดยการพัฒนาวิทยาลัยครูให้มีศักยภาพความพร้อม ความคล่องตัวในการปฏิบัติภารกิจ ทั้งด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้เอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหลัก (กรมการฝึกหัดครู. 2534 : 2) โดยกำหนดแนวนโยบายด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการจัดการศึกษา ด้านการผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการบริหาร และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งกรมการฝึกหัดครู (2535 : 54 - 55) กำหนดกรอบนโยบายในระดับกรมและกำหนดรายละเอียดในระดับสหวิทยาลัยและวิทยาลัยครู สำหรับนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของกรมการฝึกหัดครู มุ่งให้ปฏิบัติตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (2535 - 2539) กำหนดไว้ดังนี้

1. มุ่งเน้นให้วิทยาลัยครูจัดกิจกรรม เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมทั้งในเชิงวิชาการและการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
2. สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา เพื่อสร้างวัฒนธรรม คุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์อย่างสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาประเทศและเสริมสร้างโลกทรรศน์ที่กว้างขวางและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมชาติ และวัฒนธรรมนานาชาติ
3. ส่งเสริมให้ระคมทรัพยากรจากท้องถิ่น องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อร่วมกิจกรรมส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้มากยิ่งขึ้น

วิทยาลัยครูได้ปฏิบัติภาระหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติมาโดยตลอด อีกทั้งมีนโยบายในการขยายขอบเขตการอนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่และพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมให้กว้างขวางขึ้นในระดับนานาชาติ และระดมสรรพกำลังทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ร่วมดำเนินการ เพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยครู เป็นหน่วยงานจัดดำเนินการตามนโยบายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในปี พ.ศ. 2535 ได้รับพระราชทานชื่อ "สถาบันราชภัฏ" แทนชื่อ "วิทยาลัยครู"

ซึ่งแนวนโยบายในการจัดดำเนินการของวิทยาลัยครูยังปฏิบัติภาระหน้าที่เช่นเดิม คือ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูฉบับ พ.ศ. 2518 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2527 และแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (สหวิทยาลัยศรีอยุธยา. 2535 : บทนำ)

การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยครู

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานในวิทยาลัยครู มีฐานะเทียบเท่าคณะวิชา มีหน้าที่รับผิดชอบงานทางศิลปและวัฒนธรรม โดยทำหน้าที่ประสานงาน จัดดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่และพัฒนาวัฒนธรรม ทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัยครู ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยครูและกรมการฝึกหัดครู (สหวิทยาลัยศรีอยุธยา. 2535 : 280 - 281) การจัดดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ต้องนำหลักการของกระบวนการบริหารมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมด้วย แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การจัดหน่วยงาน การจัดบุคลากร การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การควบคุมงาน (กิตติมา ปริติคิลก. 2529 : 200 - 202) วิทยุ สาร (2519 : 10) กล่าวว่า กระบวนการบริหารที่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการบริหารองค์กร ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การงบประมาณ และการรายงานผล ซึ่งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ได้ดำเนินการบริหารต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพในการจัดดำเนินการ ดังนี้

การวางแผน

การวางแผนเป็นหลักการสำคัญขั้นมูลฐานของกระบวนการบริหาร แผนที่ดีจะช่วยให้การจัดดำเนินการขององค์กรให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความราบรื่น เกิดประสิทธิภาพแก่งาน แผนงานเป็นประจักษ์ซึ่งมีทิศทางในการดำเนินการ ถ้าปราศจากการวางแผนและ

การติดตามผลที่ดีแล้ว โอกาสที่จะทำงานให้ได้ดีก็จะมีน้อย (กิตติมา ประติติติก. 2529 : 203) พันส์ หันนาคินท์ (2526 : 27) กล่าวว่า การวางแผนเป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร และใช้วิธีการอย่างไรที่จะให้หน่วยงานย่อยทำงานประสานกัน เพื่อให้งานของส่วนรวมดำเนินไปราบรื่นและรวมถึงการพิจารณาถึงปัญหา วิธีการแก้ปัญหา และวิธีดำเนินงาน โดยข้าราชการที่มีอยู่แล้วทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

การวางแผนของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา มีอนุกรรมการฝ่ายวิจัยและวางแผน เป็นฝ่ายเสนอรายงาน แผนการดำเนินงานและประสานงานในการจัดกิจกรรมตามแผนงานทางบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมอย่างสอดคล้องกับแนวนโยบายวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ และกรรมการฝึกหัดครู ส่วนการจัดดำเนินงานในการจัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่และพัฒนาวัฒนธรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยครูแต่ละแห่งในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา อยู่ในความรับผิดชอบของกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครูนั้น ๆ (มหาวิทยาลัยศรีอยุธยา. 2532 : 7) จากการสัมภาษณ์ มัทนา สุภนทร ผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาถึงลักษณะการวางแผนการจัดดำเนินงานเพื่อการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยครูทั้ง 5 แห่งในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา สรุปแนวทางการปฏิบัติได้ดังนี้

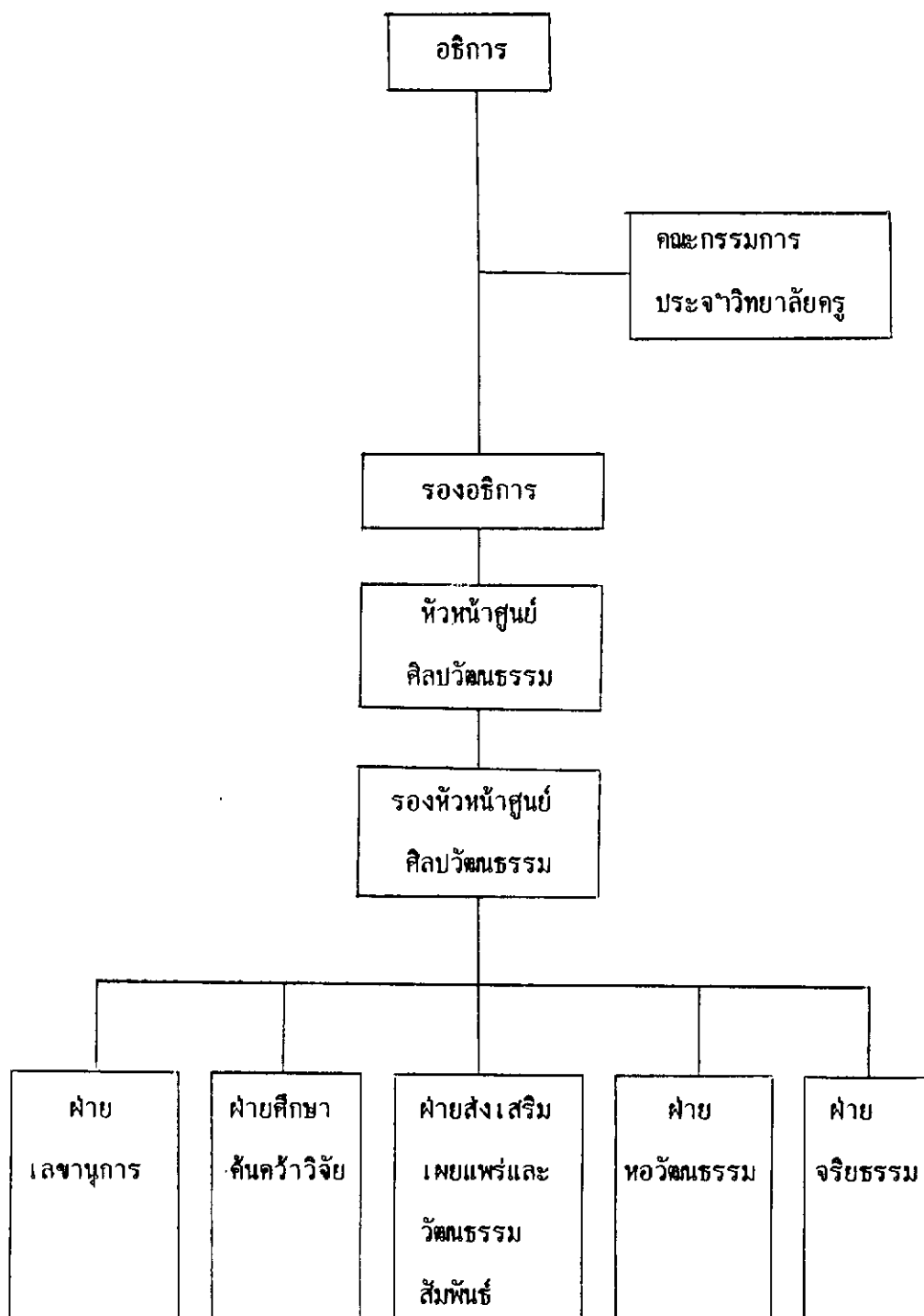
1. วางแผนในการจัดกิจกรรมร่วมกันของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครูทั้ง 5 แห่ง ในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา
2. วางแผนในการจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอกวิทยาลัยครูที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง
3. วางแผนในการจัดกิจกรรมจากคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง
4. การวางแผนการจัดดำเนินงานประกอบด้วย การวางแผนระยะสั้น 1 ปี และการวางแผนระยะยาว 5 ปี

การจัดองค์กร

การจัดองค์กร เป็นการจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงการบริหาร แบ่งเป็นหน่วยงาน และกำหนดภารกิจอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยศรีอยุธยา แบ่งงานออกเป็น 5 ฝ่าย คือ

1. ฝ่ายเลขานุการ
2. ฝ่ายศึกษาค้นคว้าและวิจัยวัฒนธรรม
3. ฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่และวัฒนธรรมสัมพันธ์
4. ฝ่ายหอวัฒนธรรม
5. ฝ่ายจริยธรรม

การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง มีหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดดำเนินการ รับผิดชอบในสายงานบังคับบัญชาของรองอธิการฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามที่วิทยาลัยแต่ละแห่งเห็นสมควรจากรองอธิการ 5 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา และฝ่ายกิจกรรมพิเศษ และมีอธิการเป็นผู้บริหารสูงสุด (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 104. 2530 : 73) ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิการบริหารงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยครู

ที่มา : วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์. 2530 : 32

การจัดบุคลากร

การจัดบุคลากรเข้าทำงาน ต้องคำนึงถึงความต้องการกำลังคนที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน ความเหมาะสมของคนกับลักษณะของงานโดยพิจารณาความรู้ ความสามารถของบุคลากร ซึ่งการบริหารเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความรอบคอบ และมีขั้นตอนในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ (กิติมา ปริตติลลภ. 2529 : 215) หัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เป็นผู้ที่สภาการฝึกหัดครูแต่งตั้ง จากอาจารย์ประจำในวิทยาลัยครูโดยดำรงตำแหน่งวาระละ 4 ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้อีกไม่เกิน 2 วาระ (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 101. 2527 : 10) การได้มาซึ่งตำแหน่งหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ในทางปฏิบัติอาจใช้วิธีการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งอยู่กับการวินิจฉัยสั่งการของอธิการ ส่วนกรรมการฝ่ายต่าง ๆ จำนวน 5 ฝ่าย ได้รับการแต่งตั้งจากอธิการ กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีภาระหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การอำนวยความสะดวก

การอำนวยความสะดวก ถือเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหาร และเป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำตลอดเวลา เพราะการอำนวยความสะดวกเป็นการวินิจฉัยสั่งการหรือตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยการตัดสินใจที่ดีและการสั่งการที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อภารกิจขององค์กรจะดำเนินไปด้วยดี (กิติมา ปริตติลลภ. 2529 : 273) ผู้บริหารศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม รองหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ทั้ง 5 ฝ่าย ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ปกป้องและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่าย วางแผนการจัดดำเนินงานโครงการ ควบคุม นิเทศงาน ติดตาม ประเมินผลในการจัดกิจกรรม เพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนรายงานผลการจัดดำเนินการต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

การประสานงาน

การประสานงาน เป็นกระบวนการที่จัดให้มีขึ้นทุกขั้นตอนของการบริหาร ทั้งนี้เพื่อ ก่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดดำเนินการงานกันอย่างใกล้ชิดทุกองค์กรหรือหน่วยงาน เพื่อ ขจัดข้อขัดแย้งหรือการทำงานซ้ำซ้อน การประสานงานจึงเป็นตัวการสำคัญของการจัด ดำเนินการทั้งหมด (Haiman, Scott and Conner. 1985 : 237 - 238) ศูนย์ศิลป วัฒนธรรมวิทยาลัยครูจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อเป็นศูนย์ประสานงานและ ดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาวัฒนธรรมในท้องถิ่น (สทวิทยาลัย ศรีอยุธยา. 2535 : 280) ในส่วนที่เป็นภาระหน้าที่ของหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีการ กำหนดหน้าที่ให้หัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ทบทวนที่ประสานงานและสร้างความความเข้าใจ อันดีในการจัดดำเนินการทางวัฒนธรรมกับหน่วยงานและองค์กร ภายในศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ภายในวิทยาลัยครู และภายนอกวิทยาลัยครู โดยร่วมวางแผนงาน โครงการ และดำเนิน งานในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมกับหน่วยงานอื่น ๆ (วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา. 2534 : 45)

งบประมาณ

การกำหนดงบประมาณในการดำเนินงาน โครงการ ควรคำนึงถึงหลักสำคัญใน การจัดทำโครงการ โดยจะต้องเตรียมไว้อย่างเพียงพอ และคำนึงถึงความประหยัด การ จัดสรร หรือการใช้จ่ายงบประมาณจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทุกฝ่ายปฏิบัติ ไปได้อย่างต่อเนื่อง คล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูงสุด การระบุดอกเงินที่ใช้ ควรระบุที่มาและ แจกแจงรายละเอียดในการใช้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้การสนับสนุนและอนุมัติโครงการ เป็นไปด้วยดี (ประชุม รอดประเสริฐ. 2529 : 19 - 20) งบประมาณที่ใช้ในการจัด ดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. กรมการฝึกหัดครู
2. วิทยาลัยครู
3. เงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาและเงินรายได้จากการจัดกิจกรรม

กรมการฝึกหัดครูจะจัดสรรงบประมาณให้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่ง เพื่อการจัดดำเนินการตามแผนงานทางบูรณศิลป์และวัฒนธรรม จำนวนเท่ากันทุกแห่งโดยหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เป็นผู้จัดสรรงบประมาณที่ได้รับเพื่อการจัดดำเนินการของฝ่ายต่าง ๆ ในศูนย์วัฒนธรรม (ประชา พระแก้ว : สัมภาษณ์) นอกจากนี้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ยังได้รับงบประมาณสนับสนุนจากวิทยาลัยครู โดยจัดสรรเงินบำรุงการศึกษาให้ตามแผนงาน โครงการ ที่กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เสนอขอต่อกรรมการบริหารวิทยาลัย และศูนย์ศิลปวัฒนธรรมบางแห่งยังได้รับเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาและการหารายได้จากการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น การจัดการแสดง การจัดจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองอีกด้วย (ประยูทธ พรณวรรณ : สัมภาษณ์)

การรายงานผล

การรายงานผล หมายถึงการรายงานผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องกำหนดค่าให้มีการติดตามผลการประเมินผลและรายงานผลให้ทราบเป็นระยะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Gulick and Urwick. 1937 : 17) การรายงานผลการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เป็นการรายงานผลจากระดับฝ่ายขึ้นไปถึงหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อเสนอรายงานให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบผลการจัดดำเนินการตามระยะเวลาอันสมควร พร้อมด้วยข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติหรือแนวทางการตัดสินใจและข้อมูลประกอบเหตุผลทั้งในด้านผลดีและตรงกันข้าม เพื่อนำไปพัฒนาการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม (วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์. 2532 : 38)

การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาต้องอาศัยปัจจัยในการบริหารที่จะทำให้เกิดผลต่อประสิทธิภาพในการจัดดำเนินการตามภาระหน้าที่ เพื่อการบูรณศิลป์และวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาวัฒนธรรม ในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยครูทั้ง 5 แห่ง ซึ่งวัตถุประสงค์แนวนโยบายในการบูรณศิลป์และวัฒนธรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ได้กำหนดวัตถุประสงค์

แนวนโยบายให้สอดคล้องและสนองตอบวัตถุประสงค์แนวนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ และ
กรรมการศึกษาค้นคว้าทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาวัฒนธรรม
ดังนี้

การอนุรักษ์วัฒนธรรม

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีมรดกทางวัฒนธรรมเป็นของตนเองแต่อดีตกาล ซึ่ง
สามารถศึกษาได้จากพงศาวดาร วรรณคดี วรรณกรรม โบราณคดี และจดหมายเหตุชาว
ต่างประเทศ (สุวรรณ เพชรนิล. 2520 : 28) การจัดทำเนียบการเพื่อการอนุรักษ์มรดก
ทางวัฒนธรรมต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมวัฒนธรรมทุกสาขา โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งวัฒนธรรมที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าของคนรุ่นหลัง เช่น โบราณสถาน
โบราณวัตถุ และศิลปะในท้องถิ่น อันก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความรัก ความ
หวงแหนและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น และความเป็นชาติ (สำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ. 2534 : 14) องค์กรที่มีหน้าที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและศิลปะ
เพื่อให้คงเอกลักษณ์ความเป็นชาติ ควรจัดทำให้มีการค้นคว้า การสงวนรักษาและการ
ซ่อมแซมโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปะวัตถุ ให้คงสภาพอยู่ได้นานที่สุด รวมทั้งจัด
ให้มีการศึกษาวิจัยในด้านต่าง ๆ เพื่อการทบทวนบูรณรักษาสิ่งเหล่านี้คือ

1. สถาปัตยกรรม ได้แก่ สิ่งก่อสร้างโบราณของไทย เช่น โบสถ์ วิหาร และ
ประสาธหิน โดยซ่อมแซมตามหลักวิชาทางโบราณคดี
2. ประติมากรรมและปฐุมิกรรม ได้แก่ งานปั้น การตกแต่ง ซึ่งเป็นโบราณวัตถุ
และศิลปะวัตถุ โดยซ่อมเสริมให้คงสภาพเดิม

ในแนวนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กำหนดแนวทางอนุรักษ์วัฒนธรรม เพื่อป้องกัน
การทำลายวัฒนธรรม โดยการจัดกิจกรรมหรือดำเนินการรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่ได้สะสม
สืบทอดมาจากอดีต เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ แหล่งโบราณคดี และประวัตินศาสตร์
เป็นต้น (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2529) โดยกำหนดไว้
ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (2529 : 70 - 80) ดังนี้

1. จัดตั้งศูนย์ศึกษาค้นคว้าวิจัยวัฒนธรรม เพื่อศึกษาค้นคว้าวัฒนธรรม
2. มีมาตรการป้องกันการทำลายวัฒนธรรม และความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ
3. ปรับปรุงกฎหมายและมาตรการทางกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

การอนุรักษ์วัฒนธรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา จัดดำเนินการตามนโยบายของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (กรมการฝึกหัดครู. 2534 : 190) ดังนี้

1. เพื่อให้วิทยาลัยครูเป็นศูนย์กลางของการศึกษาค้นคว้า วิจัย อนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น
2. เพื่อให้นักศึกษาและประชาชนในท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญ และคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความรัก ความหวงแหน และร่วมมือในการพิทักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเพื่อการธำรงอยู่ของวัฒนธรรมทุกสาขา
3. เพื่อให้เกิดการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. เพื่อจัดทำมีระบบข้อมูลสนเทศทางวัฒนธรรมท้องถิ่น

การปฏิบัติตามแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 ตามนโยบายดังกล่าว สหวิทยาลัยศรีอยุธยา ได้กำหนดนโยบายในการจัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมตามบทบาทหน้าที่ของกรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา (สหวิทยาลัยศรีอยุธยา. 2533 : 225 - 229) ดังนี้

1. รวบรวมความรู้ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นทุกสาขา
2. ศึกษาค้นคว้าแหล่งวัฒนธรรมท้องถิ่น
3. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ
4. สืบรวจ จัดทำเอกสารข้อมูล โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปะวัตถุ
5. เสนอโครงการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปะวัตถุ
6. รวบรวมวัตถุทางวัฒนธรรม เพื่อจัดแสดงในหอวัฒนธรรม

7. จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศทางวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยวัฒนธรรมท้องถิ่น
 8. จัดดำเนินการและส่งเสริมให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางวัฒนธรรมท้องถิ่น
 9. ศึกษาและรวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม
- การจัดดำเนินการอนุรักษ์วัฒนธรรม เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ฝ่ายหอวัฒนธรรมและฝ่ายศึกษาค้นคว้าและวิจัยวัฒนธรรม ซึ่งการอนุรักษ์วัฒนธรรมเป็นการจัดดำเนินการเพื่อพิทักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในอดีต เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและการพัฒนาวัฒนธรรม การค้นพบและศึกษาเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ ย่อมก่อให้เกิดการบูรณะรักษา และเผยแพร่สมบัติทางวัฒนธรรมอย่างได้ผล (วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์. 2530 : 40 - 44)

การส่งเสริมวัฒนธรรม

ประเทศไทยได้ปล่อยวางวัฒนธรรมต่างประเทศที่มีอิทธิพลเหนือวัฒนธรรมไทยและทอดทิ้งวัฒนธรรมไทยเป็นเวลานาน ทำให้วัฒนธรรมบางอย่างสูญหายไป รวมทั้งคนไทยขาดความรู้ ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมอย่างแท้จริง (ศึกฤทธิ์ ปราโมช. 2525 : 1 - 2) อย่างไรก็ตามคนไทยยังให้ความสำคัญ และมีการส่งเสริมวัฒนธรรมอยู่มาก เพียงแต่รัฐบาลมีนโยบายที่แน่นอน มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบอย่างจริงจัง มีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น งานวัฒนธรรมจึงจะสามารถเจริญต่อไปได้ (บำรุง สุขพรรณ. 2525 : 67 - 68) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงได้เสนอนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติขึ้น โดยกำหนดแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมทั้งที่บ้าน และวัฒนธรรมของกลุ่มชนในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับต่างประเทศ และรู้จักคัดแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทย (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524) โดยจัดกิจกรรม หรือดำเนินการประสานงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้สนับสนุนงานในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ลงวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2529) โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (2529 : 70 - 80) ดังนี้

1. ผูกอบบรมบุคลากรทางวัฒนธรรม ได้แก่ ครู อาจารย์ พระภิกษุ และบุคลากรหลักอื่น ๆ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการฝึกอบรมนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน
2. ให้สถานศึกษาทำหน้าที่ให้สมบูรณ 3 ประการ คือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร จัดกิจกรรมการศึกษาและกิจกรรมวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมบุคลากรทางวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ ให้ทำหน้าที่ผู้นำและผู้สนับสนุนในการพัฒนาจิตใจ และการสร้างความคิดของชนในชาติ

แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึกให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในวัฒนธรรม รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม (กรมการฝึกหัดครู. 2534 : 2 - 4) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2534 : 22 - 25) ได้เสนอแนวการจัดกิจกรรม เพื่อการส่งเสริมวัฒนธรรมไว้ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของกิจกรรมทางวัฒนธรรมของบุคคลหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
2. การสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนงานส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรม
3. สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมสำหรับบุคคลหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
4. จัดหางบประมาณสนับสนุนงานส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรม
5. ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรม

การส่งเสริมวัฒนธรรมตามบทบาทหน้าที่ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา เป็นการจัดดำเนินการเพื่อการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นสามารถจัดดำเนินการทางวัฒนธรรมให้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการร่วมมือในการจัด

กิจกรรมทั้งภาครัฐและเอกชน ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์อย่างสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ของประชาชน การจัดดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรม จัดดำเนินการตามภาระหน้าที่ของ กรรมการฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่และวัฒนธรรมสัมพันธ์ และฝ่ายจริยธรรมเป็นส่วนใหญ่

การเผยแพร่วัฒนธรรม

รัฐบาลได้กำหนดแนวทางเผยแพร่วัฒนธรรม โดยการนำวัฒนธรรมไปสู่ประชาชน ด้วยการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องวัฒนธรรมทางสื่อมวลชนทุกรูปแบบ (ประกาศ สำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524) กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (2529 : 70 - 80) ดังนี้

1. ให้การศึกษาแก่บิดา มารดา และประชาชนทางสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและเอกสาร เพื่ออบรมบุคลิกทางด้านวัฒนธรรม
 2. ส่งเสริมสื่อมวลชนเผยแพร่วัฒนธรรม เช่น ภาพยนตร์ ละคร เพลง ดนตรี การละเล่นพื้นเมือง เป็นต้น
 3. มีการรณรงค์ให้มีการประพฤติตามเอกลักษณ์ความเป็นไทย นิยมไทย แก่ เยาวชนและประชาชน ได้แก่ การฝึกอบรม จัดนิตยสารและการประกวดแข่งขัน
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2534 : 34 - 35) ได้เสนอ แนวทางในการเผยแพร่วัฒนธรรมไว้ดังนี้

1. จัดดำเนินการเผยแพร่วัฒนธรรมโดยการประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมเพื่อนำวัฒนธรรมไปสู่ประชาชนทางสื่อมวลชนทุกประเภท
2. จัดดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลและความรู้ทางวัฒนธรรม โดยขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ช่วยเผยแพร่งานวัฒนธรรมท้องถิ่นออกไปอย่างกว้างขวาง
3. จัดดำเนินการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลและหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จงาน การจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม

4. การจัดทำแผนการสร้างเครือข่าย เพื่อสนับสนุนด้านวัฒนธรรม
5. การศึกษาและกำหนดเนื้อหาสาระของวัฒนธรรมที่มีคุณค่า เพื่อเผยแพร่สู่เยาวชน และประชาชนทางการจัดการศึกษาทุกระดับชั้น
6. จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่นและระหว่างชาติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น อันเป็นพื้นฐานในการนำมาพิจารณาเลือกสรรวัฒนธรรมนั้น ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตในสังคม

กรมการฝึกหัดครูและศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู ได้จัดทำแผนการเผยแพร่วัฒนธรรมที่สอดคล้องตามนโยบายวัฒนธรรมของรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งพิจารณาได้จากแนวทางการจัดกิจกรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ที่เสนอแนวทางการจัดทำแผนการ โดยน้อมแนวนโยบายของกรมการฝึกหัดครูมาเป็นหลักปฏิบัติ ดังนี้ (สหวิทยาลัยศรีอยุธยา, 2533 : 225)

1. จัดดำเนินการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ โดยใช้สื่อมวลชนทุกประเภท
2. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมศึกษา วิเคราะห์วัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่นทั้งในประเทศและนานาชาติ และเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ไปสู่ประชาชน
3. จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่นและระหว่างประเทศ
4. ประชาสัมพันธ์งานที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมโดยใช้สื่อทุกประเภท
5. จัดการประชุม อบรม สัมมนาทางวัฒนธรรม เพื่อเผยแพร่แลกเปลี่ยนความรู้
6. ให้การศึกษาอบรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนและประชาชนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
7. จัดกิจกรรม เชิดชู เกียรติบุคคลและหน่วยงานที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม
8. ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบันในการจัดกิจกรรม เพื่อการเผยแพร่วัฒนธรรม

การจัดดำเนินการเผยแพร่วัฒนธรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยามีกรรมการฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่และวัฒนธรรมสัมพันธ์ และฝ่ายเลขานุการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

เป็นผู้รับผิดชอบรณรงค์เน้นการประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ผลงานทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติไปสู่เยาวชนและประชาชนทางสื่อมวลชนทุกประเภท รวมทั้งการให้การศึกษาดูแบบ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล หรือหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ซึ่งการเผยแพร่วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เยาวชนและประชาชนได้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดความรัก ความสามัคคีและเกิดความมั่นคงในชาติ (สหวิทยาลัยศรีอยุธยา. 2533 : 225 - 229)

การพัฒนาวัฒนธรรม

วัฒนธรรมย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขและกาลเวลาเมื่อมีการประดิษฐ์หรือค้นพบสิ่งใหม่ วิธีใหม่ ที่ใช้แก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของกลุ่มชนในสังคมได้ดีกว่า ย่อมเป็นที่นิยมของสมาชิกในสังคม จนอาจเลิกใช้วัฒนธรรมที่มีมาแต่เดิม การจะรักษาวัฒนธรรมเดิมให้คงอยู่จึงต้องปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาวัฒนธรรมนั้น ๆ ให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพตามยุคสมัย (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2530 : 28) การพัฒนาวัฒนธรรม คือ การรู้จักเลือกสรรวัฒนธรรมที่สืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งมาสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง เพื่อนำมาปรับปรุงให้เข้ากับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคมได้ (ศีกฤทธิ์ ปราโมช. 2525 : 48) รัฐบาลได้กำหนดแนวทางพัฒนาวัฒนธรรมเพื่อแก้ปัญหาการดำเนินชีวิต การพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการป้องกันประเทศ (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2529) ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การเลี้ยงดู อบรมเด็กในครอบครัว
2. การทำงาน การประกอบอาชีพ และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. การรักษาความสะอาดสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม อาหาร โภชนาการ และ ยารักษาโรค
4. ภาษาไทย การสื่อความหมายและวรรณกรรม
5. การบันเทิง การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสุขภาพจิต

6. การอนุรักษ์และฟื้นฟู มรดกทางวัฒนธรรมทางวัตถุและจิตใจ
7. การรักษาภาพลักษณ์ ชื่อเสียง และเกียรติภูมิของวัฒนธรรมไทย
8. การส่งเสริมสรรค์ การแสวงหาความรู้ ความเจริญยงกมทางจิตใจและ

การถ่ายทอดวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับสังคมไทย

9. ศาสนาประจำชาติที่ตั้งมั่นในประเทศไทย ปรัชญา ระเบียบวินัย ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมและความเป็นไทย
10. สถาบันพระมหากษัตริย์ การเมือง การปกครอง อุคมการณ์ และความมั่นคงของชาติ

เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2534 : 18 - 19) จึงได้เสนอแนวนโยบายการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมไว้ดังนี้

1. ศึกษาสภาพความเหมาะสมของวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ยึดถือปฏิบัติกันสืบมา
2. พิจารณาเลือกสรรวัฒนธรรมที่ควรได้รับการพัฒนา
3. สร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนงานพัฒนาวัฒนธรรม
4. จัดดำเนินการรักษาโดยการถ่ายทอดวัฒนธรรมที่พัฒนาแล้ว เข้าสู่กระบวนการ

ศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ

5. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ครอบคลุมทุกประเภท
6. จัดการประชุมสัมมนาทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
7. ปรับปรุงหรือออกกฎระเบียบข้อบังคับให้เอื้อต่อการพัฒนาวัฒนธรรม
8. ำให้การศึกษอบรมแก่บุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการและการถ่ายทอดวัฒนธรรม เพื่อการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
9. รมรงคำให้ เกิดความร่วมมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมอย่างกว้างขวาง

ในด้านการพัฒนาวัฒนธรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม สหวิทยาลัยศรีอยุธยา มีนโยบายในการจัดดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดการริเริ่มสร้างสรรค์และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย เพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวัฒนธรรมโดยจัดดำเนินการพิจารณาเลือกสรรวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่าควรแก่การพัฒนา การวางแผนประสานแผนโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรม การจัดการศึกษาอบรมและการวางโครงการวัฒนธรรม ให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยมีแนวรายนโยบายในการจัดกิจกรรม (สหวิทยาลัยศรีอยุธยา. 2533 : 225 - 229) ดังนี้

1. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทางการศึกษาค้นคว้า และวิจัยด้านวัฒนธรรม
2. จัดประชุมสัมมนากรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับผู้ชำนาญทางด้านวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อหารูปแบบในการดำเนินงาน
3. ศึกษาค้นคว้า วิจัยองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นในเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาชีวิตและสังคมในท้องถิ่น
4. พัฒนาอาคารสถานที่ จัดหาวัสดุครุภัณฑ์และปรับปรุงการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพ
5. จัดประชุมผู้เป็นเอตทัคคะทางวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อประมวลวัฒนธรรมท้องถิ่น และพัฒนาให้เป็นศาสตร์
6. จัดดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานด้านวัฒนธรรมที่สามารถแก้ปัญหาทางสังคมเพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม
7. สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมมือในการจัดดำเนินการ เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาวัฒนธรรมจึงเป็นการดำเนินการเพื่อการวางแผน ประสานแผนให้วัฒนธรรมเจริญก้าวหน้า โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรม พิจารณาเลือกสรรวัฒนธรรมที่สามารถนำมาปรับปรุงให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพสังคมและการจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติ เพื่อประสิทธิภาพในการพัฒนาวัฒนธรรม

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดดำเนินการทบทวนบูรณศิลป์และวัฒนธรรม

ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีของโลก ทำให้การสื่อสารและการคมนาคมระหว่างประเทศเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็วกว่าเดิม มนุษย์ต่างชาติ ต่างภาษา มีโอกาสคบหาสมาคมกัน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยน และการแทรกซึมทางวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2530 : 118 - 119) เป็นเหตุให้วัฒนธรรมต่างประเทศหลั่งไหลเข้ามาในสังคมไทยอย่างรวดเร็ว จนคนไทยปรับตัวไม่ทัน ทำให้เกิดความสับสนในการยึดถือปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีเดิม (กตัญญู ชูชื่น. 2526 : บทคัดย่อ) ซึ่ง เอกวิทย์ ณ ถลาง และโกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์ (2532 : 17) ให้ทัศนะว่า การที่ประเทศไทยปล่อยให้กระแสวัฒนธรรมต่างชาติทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และวิทยาการสมัยใหม่ เข้ามารอบงำวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทย จนบดบังภูมิปัญญาแท้แต่เดิมได้สร้างปัญหาทางวัฒนธรรมของชาติหลายประการ และปัญหาที่สำคัญซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการทบทวนบูรณวัฒนธรรมของชาตินั้น วีระ บารุงรักษ์ (2533 : 160 - 162) ได้สรุปไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. คนไทยไม่เข้าใจเรื่องวัฒนธรรมดีพอ ทำให้การพัฒนาวัฒนธรรมขาดเป้าหมาย และทิศทางที่ถูกต้อง
2. วัฒนธรรมต่างประเทศได้เข้ามามีอิทธิพลในระบบย่อยต่าง ๆ และบดบังวัฒนธรรมของชาติในระบบการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง จนไม่ทราบว่ วัฒนธรรมไทยเดิมมีวิถีชีวิตในเรื่องนี้อย่างไร
3. ระบบการศึกษาของชาติมุ่งสร้างเยาวชนให้เป็นมนุษย์นานาชาติ และถ่ายทอดวัฒนธรรมสากลมากกว่าสอนคนไทยให้เป็นคนไทย
4. วัฒนธรรมของชาติและวัฒนธรรมพื้นบ้านนับวันแต่จะทรุดโทรม เพราะขาดการปรับปรุงให้เป็นหลักวิชาการ จึงยากที่จะนำไปถ่ายทอดในระบบการศึกษา
5. วัฒนธรรมประเภทลายลักษณ์อักษรมีอยู่อย่างจำกัด และยังไม่ได้บริวรดเป็น ภาษาเขียนในปัจจุบัน

6. คนไทยยังไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมของชาติ ทำให้ยากในการส่งเสริมและพัฒนา

7. วัฒนธรรมในชีวิตประจำวันของคนไทยยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามหลักวิชาการสมัยใหม่

8. วัฒนธรรมทางด้านจิตใจของคนในชาติถูกปล่อยปละละเลย ให้เป็นนามธรรมที่ไร้ความหมาย ขาดความเข้าใจเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมอย่างแท้จริง

ในด้านการบริหารงานวัฒนธรรมของชาติ พบว่า เป็นระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพน้อยและมีลักษณะครอบงำ กล่าวคือ มีองค์กรและหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่กำหนดนโยบาย และแผนงานวัฒนธรรมหลายระดับ ตั้งแต่แผนงานวัฒนธรรมของชาติ แผนงานวัฒนธรรมของกระทรวง และแผนงานวัฒนธรรมระดับกรม ตลอดจนองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ซึ่งไม่สามารถประสานนโยบายและแผนการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพได้ เป็นเหตุให้เกิดปัญหาในการบริหารงานวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2532 ข : 7 - 8) ดังนี้ คือ

1. ด้านนโยบายวัฒนธรรม มีหน่วยงานและองค์กรที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายวัฒนธรรมหลายหน่วยงาน ทำให้ขาดเอกภาพ และขาดความสอดคล้องต้องกัน ประกอบกับนโยบายวัฒนธรรมยังผันแปรไปตามเหตุการณ์ทางการเมือง ทำให้ทิศทางการดำเนินงานวัฒนธรรมไม่ต่อเนื่อง

2. ด้านการบริหารงานวัฒนธรรม ระบบและโครงสร้างการบริหารงานด้านวัฒนธรรมหย่อนประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดดำเนินการทางวัฒนธรรมกระจัดกระจายอยู่หลายกระทรวง ทบวง กรม ทำให้ขาดเอกภาพในการบริหารงาน นอกจากนี้ยังขาดการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้อย่างถูกต้อง เช่น บุคลากรและงบประมาณ

3. ด้านการปฏิบัติ การจัดดำเนินการทางวัฒนธรรม หน่วยงานปฏิบัติยังไม่สามารถประสานนโยบายและแผนปฏิบัติงานที่ดี ขาดระบบการประสานงานระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน ขาดงบประมาณที่ดี และขาดการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี การรับอิทธิพลจากต่างชาติและการมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจ ทำให้คนไทยเกิดความสับสนทางความคิดในการเลือกดำเนินวิถีชีวิตระหว่างวัฒนธรรมเก่าและวัฒนธรรมใหม่ ทำให้เกิดปัญหาทางวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติมาโดยตลอด

ปัญหาด้านการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ตามแผนงานที่ศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาวัฒนธรรมยังประสบกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น ปัญหาด้านการบริหาร ขาดบุคลากรผู้มีความเชี่ยวชาญทางวัฒนธรรม และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ศิลปวัฒนธรรมยังไม่เข้าใจขอบข่ายงานวัฒนธรรม (สธน วิจารณ์ตระกูล. 2526 : 99) และขาดความรู้ ความสามารถในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนางานวัฒนธรรม (เอกวิทย์ ณ ถลาง และโกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์. 2532 : 15 - 25) ด้านการเงิน พบว่า ระเบียบการเงินบางประเภท เช่น การจัดซื้อ จัดจ้าง ไม่เอื้อต่อการจัดดำเนินการและงบประมาณมีน้อย ทำให้การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอยู่ในวงจำกัด (ประยูทธ พรรณวรรณ : สัมภาษณ์) จากรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยศรีเทพสตรี (2534 : 40) พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการจัดดำเนินการเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 3 ประการ คือ ปัญหาด้านอาคารสถานที่ ไม่มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสมกับการเผยแพร่วัฒนธรรม สถานที่ที่จัดเป็นหอวัฒนธรรมและใช้เป็นสำนักงานของกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกับแคบและอยู่ในที่ลับตา ปัญหาด้านบุคลากร ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำที่จะให้บริการแก่ชุมชนได้เต็มที่ ปัญหาด้านงบประมาณ งบประมาณที่ได้รับเป็นงบประมาณค่าวัสดุ ค่าใช้สอย และค่าตอบแทนไม่มีงบประมาณค่าครุภัณฑ์ ทำให้ขาดครุภัณฑ์ที่จำเป็นบางอย่างที่จะทำให้เกิดการอนุรักษ์

ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาวัฒนธรรม เกิดประสิทธิภาพ ในเรื่องการศึกษา ค้นคว้า วิจัย การจัดระบบข้อมูล และการรวบรวมผลงานวิจัยทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ยังจัดกระทำได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัย วัฒนธรรมท้องถิ่นแก่ชุมชน (กรมการศึกษาค้นคว้าฯ. 2534 : 62 - 68) และจากผลการประชุมสัมมนาอาจารย์วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์ สรุปประเด็นที่เป็นปัญหาในการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมได้ว่า ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมไม่ครอบคลุมวัฒนธรรมทุกด้าน การให้บริการทางด้านวิชาการแก่เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น เช่น การจัดการอบรมและการเผยแพร่เอกสารกระทำได้ไม่ทั่วถึง (วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์. 2532 : 33) นอกจากนี้ยังขาดการประสานงานที่ดีทั้งด้านนโยบาย และแผนปฏิบัติงาน การกระจายความร่วมมือและขอความร่วมมือในการจัดดำเนินการทางวัฒนธรรมยังกระทำได้ไม่ทั่วถึง (กรมการศึกษาค้นคว้าฯ. 2532 : 64)

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดดำเนินการ เพื่อการทะนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยศรีอยุธยา เป็นปัญหาด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การบริหาร การประสานงาน การประชาสัมพันธ์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนา วัฒนธรรม จึงควรรหาแนวทางในการแก้ปัญหา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยศรีอยุธยา และ สหวิทยาลัยอื่น ๆ ต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทัศนคติต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรม การส่งเสริม วัฒนธรรม การเผยแพร่ วัฒนธรรม และการพัฒนา วัฒนธรรม โดยรวม 4 ด้าน แตกต่างกัน

2. ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทัศนะต่อการจัด
ดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม
แตกต่างกัน

3. ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทัศนะต่อการจัด
ดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม
แตกต่างกัน

4. ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทัศนะต่อการจัด
ดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม
แตกต่างกัน

5. ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทัศนะต่อการจัด
ดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม
แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธิตำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา
ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการ
ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2535 จำนวน
ทั้งสิ้น 380 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 55 คน อาจารย์ จำนวน 243 คน และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จำนวน 82 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการ
ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยครูในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2535
จำนวนทั้งสิ้น 261 คน จำนวนเป็นผู้บริหาร จำนวน 45 คน อาจารย์ จำนวน 149 คน
และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จำนวน 67 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น

(Stratified Random Sampling) ซึ่งจำแนกตามวิทยาลัยครูและสถานภาพ ดังแสดงไว้

ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาลัยครูและสถานภาพ

วิทยาลัยครู	ผู้บริหาร		อาจารย์		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม		รวม	
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
วิทยาลัยครู เทพสตรี	11	9	48	29	15	12	74	50
วิทยาลัยครู พระนครศรี อยุธยา	11	9	49	30	17	14	77	53
วิทยาลัยครู เพชรบุรี	11	9	52	32	20	16	83	57
วิทยาลัยครู ฉะเชิงเทรา	11	9	46	29	16	13	73	51
วิทยาลัย ราชนครินทร์	11	9	48	29	14	12	73	50
รวม	55	45	243	149	82	67	380	261

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ชนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ความเป็นมา แผนการดำเนินการทางด้านวัฒนธรรม ตลอดจน แนวทางการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมตามแผนการพัฒนาศึกษา ศาสนา และศิลปะและวัฒนธรรมของชาติของ กระทรวงศึกษาธิการ กรมการศึกษาค้นคว้า วิทยาลัยครูและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จาก เอกสารและงานวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างข้อคำถามจากการศึกษานข้อ 1 ได้ข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 60 ข้อ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม 16 ข้อ ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม 14 ข้อ ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม 18 ข้อ และด้านการพัฒนาวัฒนธรรม 12 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหาและตรวจแก้สำนวนภาษา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจากวิทยาลัยครูพระนคร สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ จำนวน 30 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้านคือ การอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิดในตอนท้ายของแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือก ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ โดยกำหนดค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยทัศนคติ 3.67 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยทัศนคติ 2.34 - 3.66 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยทัศนคติ 1.00 - 2.33 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษา 2535 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิการวิทยาลัยครู ในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา เพื่อขอความร่วมมือให้ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับอธิการและหัวหน้าศูนย์วิจัยของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา เพื่อแจกแบบสอบถามและนัดวันที่มารับแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปส่งและรับคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด จำนวน 261 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 240 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.95 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำนวนตามวิทยาลัยครูและสถานภาพ

วิทยาลัยครู	ผู้บริหาร		อาจารย์		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม		รวม		
	ส่งไป	ได้รับคืน และ สมบูรณ์	ส่งไป	ได้รับคืน และ สมบูรณ์	ส่งไป	ได้รับคืน และ สมบูรณ์	ส่งไป	ได้รับคืน และ สมบูรณ์	คิดเป็น ร้อยละ
วิทยาลัยครูเทพสตรี	9	9	29	26	12	10	50	47	94.00
วิทยาลัยครูพระนคร ศรีอยุธยา	9	9	30	25	14	12	53	46	86.79
วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยสงฆ์	9	9	32	32	16	13	57	54	94.73
วิทยาลัยครูละโว้ จังหวัดสงขลา	9	9	29	25	13	12	51	43	84.31
วิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	9	8	29	29	12	12	50	49	98.00
รวม	45	44	149	137	67	59	261	240	91.95

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 240 ฉบับ
2. นำแบบสอบถามมาจำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และตรวจเช็คคะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกที่กำหนดไว้
3. นำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS - X (Statistical Package for Social Sciences - Version X) ในการหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเอฟเทสต์ (F - test) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ การอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา แต่ละด้าน รวม 4 ด้าน คือ การอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม วิเคราะห์โดยใช้ F - test

เมื่อพบว่า ผลการเปรียบเทียบที่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทักษะของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.2 เมื่อปรากฏว่าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

4. การสรุปความคิดเห็นจากข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาแต่ละด้าน ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด นำมาตรวจจัดกลุ่มของคำตอบ และเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปแปลผล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเบื้องต้น

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Ferguson. 1971 : 49)

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Ferguson. 1971 : 68)

2. สถิติที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2.1 ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยหาค่าอำนาจจำแนก ซึ่ง
 ได้จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ด้วยสถิติ t
 (Ferguson. 1971 : 178)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา
 (Cronbach. 1971 : 161)

3. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ (Ferguson. 1971)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการแปลความหมายดังนี้

- N แทน ค่าจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
- S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติของการแจกแจงแบบที (t - distribution)
- F แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติของการแจกแจงแบบเอฟ (F - distribution)
- SS แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
- MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
- df แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)
- * แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นการเสนอค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของ
ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลป
วัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาเป็นรายด้าน และรวม 4 ด้าน

ตอนที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยศรีอยุธยาในแต่ละด้าน และรวม 4 ด้าน และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในกรณีที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 การเสนอค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยศรีอยุธยา เป็นรายด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม แสดงในตาราง 3 - 7

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย
ศรีอยุธยา เป็นรายด้านและรวม 4 ด้าน

การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
การอนุรักษ์วัฒนธรรม	2.74	0.72	2.63	0.67	3.11	0.66
การส่งเสริมวัฒนธรรม	3.01	0.68	2.78	0.70	3.24	0.64
การเผยแพร่วัฒนธรรม	2.37	0.65	2.29	0.66	2.68	0.66
การพัฒนาวัฒนธรรม	2.50	0.67	2.42	0.66	2.78	0.67
ค่าเฉลี่ยรวม	2.64	0.61	2.52	0.63	2.95	0.60

จากตาราง 3 แสดงว่าผู้บริหารเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
ในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาโดยรวม 4 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.64$,
S = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับ
ปานกลางทุกด้าน

อาจารย์เห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา โดยรวม 4 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($S = 2.52$, $s = 0.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาจารย์เห็นว่าการจัดดำเนินการด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$, $s = 0.66$) ส่วนด้านอื่น ๆ อาจารย์เห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน มหาวิทยาลัยศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $s = 0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัย
ศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม จาแนกรายข้อ

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
1.	มีการรวบรวมข้อมูลแหล่งโบราณสถานและโบราณวัตถุในท้องถิ่นที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของวิทยาลัย	3.11	1.04	2.96	0.88	3.58	0.85
2.	มีการรวบรวมและจัดทำทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่อยู่ในอาณาท้องถิ่น เช่น จัดทำทะเบียนโบราณสถานและโบราณวัตถุ	2.82	0.90	2.61	0.90	3.20	0.96
3.	จัดรวบรวมโบราณวัตถุและวัสดุที่สำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็นหมวดหมู่	2.93	0.97	2.77	0.91	3.34	0.80
4.	จัดแสดงบันทึกรายละเอียดข้อมูลประวัติความเป็นมา ตลอดจนประโยชน์ใช้สอยของมรดกทางวัฒนธรรมทุกชิ้นที่มีอยู่ในหอวัฒนธรรม	2.73	0.79	2.75	0.90	3.24	0.84
5.	จัดแสดงแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้ปรากฏอย่างชัดเจน	2.73	0.87	2.75	0.87	3.19	0.82

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
6.	มีการศึกษาค้นคว้า วิจัยวัฒนธรรม ท้องถิ่นสาขาต่าง ๆ	2.66	0.89	2.55	0.88	3.10	0.80
7.	รวบรวมผลงานวิจัยทางวัฒนธรรม ไว้ในหอวัฒนธรรม	2.68	0.98	2.50	0.86	2.88	0.83
8.	จัดทำทะเบียนประวัติบุคลากรทาง วัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ ในท้องถิ่น	2.45	0.82	2.52	0.89	2.98	0.99
9.	มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น และวัฒนธรรมของชาติ	2.98	0.90	2.85	0.91	3.34	0.86
10.	สนับสนุนให้มีหน่วยงานพิทักษ์ วัฒนธรรมขึ้นในท้องถิ่น	2.66	0.94	2.53	0.95	3.08	0.95
11.	มีการรณรงค์การอนุรักษ์วัฒนธรรม ไทย โดยผ่านสื่อทางวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์	2.20	0.98	2.23	0.86	2.58	0.87
12.	จัดเก็บระบบข้อมูลทางวัฒนธรรม ด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ เหมาะสมกับกาลสมัย เช่น แถบบันทึกภาพคอมพิวเตอร์	1.84	0.89	2.01	0.89	2.30	0.97

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
13.	จัดระบบข้อมูลสารสนเทศทาง วัฒนธรรมท้องถิ่น	2.45	0.93	2.32	0.83	2.80	0.85
14.	เปิดบริการให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป เข้าชมหอ วัฒนธรรม เพื่อการศึกษา	3.00	1.27	2.75	1.03	3.24	1.02
15.	สนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมใน การอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	2.89	1.04	2.59	0.89	3.02	0.90
16.	มีการวางแผนการปฏิบัติงานทาง วัฒนธรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว	2.73	0.92	2.70	0.88	3.22	0.91
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.74	0.72	2.63	0.67	3.11	0.66

จากตาราง 4 ผู้บริหารเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน
มหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =
2.74, S = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่
ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 11 มีการรณรงค์การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยโดยผ่านสื่อทางวิทยุ

รททศน์ และหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.20$, $S = 0.98$) และข้อที่ 12 จัดเก็บระบบข้อมูลทางวัฒนธรรมด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกาลสมัย เช่น แลบบันทึกภาพ คอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 1.84$, $S = 0.89$) ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

อาจารย์เห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$, $S = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 11 มีการรณรงค์การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยโดยผ่านสื่อทางวิทยุ รททศน์ และหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.23$, $S = 0.86$) ข้อที่ 12 จัดเก็บระบบข้อมูลทางวัฒนธรรมด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกาลสมัย เช่น แลบบันทึกภาพ คอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 2.01$, $S = 0.89$) และข้อที่ 13 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.32$, $S = 0.83$) ส่วนข้ออื่น ๆ อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$, $S = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 12 จัดเก็บระบบข้อมูลทางวัฒนธรรมด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกาลสมัย เช่น แลบบันทึกภาพ คอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 2.30$, $S = 0.97$) ส่วนข้ออื่น ๆ กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย
ศรีอยุธยาด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม จำนวนรายชื่อ

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริม วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
17.	เงินทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.70	1.05	2.65	0.86	2.98	0.86
18.	จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมที่ เกี่ยวกับวันสำคัญของชาติ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันเด็กแห่งชาติ วันอนุรักษ์มรดกไทย เป็นต้น	3.27	0.84	3.04	0.91	3.66	0.82
19.	จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมที่ เกี่ยวกับวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น	3.34	0.86	3.13	0.85	3.63	0.83
20.	จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม วันสำคัญที่เกี่ยวกับสถาบัน พระมหากษัตริย์ เช่น วันจักรี วันเฉลิมพระชนมพรรษา เป็นต้น	3.43	0.87	3.09	0.95	3.64	0.80

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริม วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
21.	จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณี ลอยกระทง	3.25	0.92	3.04	0.89	3.61	0.81
22.	จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น เช่น งานแข่งเรือ งานสู่ขวัญข้าว งานแห่นางแมว เป็นต้น	2.23	0.86	2.40	0.97	2.73	1.06
23.	ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ภายในสถาบันในส่วนของการจัด กิจกรรมทางวัฒนธรรม	3.39	0.94	2.94	0.95	3.49	0.80
24.	ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ภายนอกสถาบันในส่วนของการจัด กิจกรรมทางวัฒนธรรม	3.43	0.87	3.01	0.90	3.54	0.84
25.	ได้รับความร่วมมือจากบุคคลและ หน่วยงานอื่นในการจัดกิจกรรม ทางวัฒนธรรม	3.32	0.80	2.94	0.86	3.32	0.71

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริม วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
26.	จัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ และเห็น ความสำคัญในการอนุรักษ์มรดก ทางวัฒนธรรมของชาติ	2.77	0.98	2.46	0.89	2.98	0.88
27.	วางแผนการดำเนินการในการ จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมร่วมกับ หน่วยงานอื่น	2.86	0.76	2.55	0.91	3.12	0.85
28.	ส่งเสริมให้หน่วยงานภาคเอกชน เป็นผู้จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม	2.52	0.93	2.39	0.97	2.68	0.82
29.	ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้จัด กิจกรรมทางวัฒนธรรม	2.84	0.89	2.66	0.92	2.93	0.85
30.	ส่งเสริมให้เยาวชนมีโอกาสเข้า ร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม	2.75	0.97	2.66	0.96	3.02	0.94
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.01	0.68	2.78	0.70	3.24	0.64

จากตาราง 5 ผู้บริหารเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$, $S = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารเห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 22 จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น เช่น งานแข่งเรือ งานสู้วัวข้าว งานแห่นางแมว เป็นต้น ($\bar{X} = 2.23$, $S = 0.86$) ส่วนในข้ออื่น ๆ ผู้บริหารเห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

อาจารย์เห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$, $S = 0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์เห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$, $S = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัย
ศรีอยุธยาด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม จำนวนรายชื่อ

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการเผยแพร่ วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
31.	จัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์เผยแพร่งาน วัฒนธรรม	2.70	1.00	2.55	0.91	3.08	0.70
32.	จัดทำวัสดุทัศนวัสดุเพื่อเผยแพร่งาน วัฒนธรรม	2.29	0.85	2.43	0.87	2.88	0.74
33.	จัดรายการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมทาง สถานีวิทยุหรือเสียงตามสาย	2.00	0.71	2.03	0.77	2.41	0.83
34.	จัดรายการเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรม ทางสถานีโทรทัศน์	2.07	0.95	1.96	0.85	2.27	1.05
35.	จัดการแสดงดนตรี-นาฏศิลป์ที่บ้าน	2.79	0.93	2.66	0.86	2.98	0.86
36.	ประชาสัมพันธ์การจัดงานทาง วัฒนธรรม โดยใช้สื่อมวลชนทุก ประเภท	2.34	0.91	2.15	0.87	2.68	0.82

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการเผยแพร่ วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
37.	จัดส่งกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เป็นวิทยากรให้การอบรมทาง วัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานอื่นที่ ขอความร่วมมือ	2.86	0.85	2.55	0.84	3.07	0.78
38.	จัดการประกวดแข่งขันทางวัฒนธรรม สาขากีฬา เช่น ตะกร้อ มวยไทย ฟันดาบ กระบี่กระบอง	2.11	0.92	2.06	0.78	2.37	0.94
39.	จัดการประกวดมารยาทไทย สำหรับ เยาวชนทุกระดับการศึกษา	2.57	0.97	2.28	0.78	2.71	0.84
40.	จัดการประกวดทางวัฒนธรรม สาขา ช่างฝีมือ เช่น การแกะสลัก การ จักสาน การจัดดอกไม้ การทำตุ๊กตา	1.95	0.80	2.05	0.86	2.35	0.80
41.	จัดการประกวดแข่งขันเกี่ยวกับ วัฒนธรรมทางภาษา เช่น การอ่าน ทำนองเสนาะ การแต่งบทประพันธ์ ประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง	2.43	0.85	2.19	0.85	2.63	0.89

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการเผยแพร่ วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
42.	จัดการอบรมความรู้ทางวัฒนธรรม สาขาหัตถกรรมศิลป์ เช่น การ แต่งกาย การอบรมเลี้ยงดูเด็ก การปรุงอาหารแก่เยาวชนและ ประชาชนผู้สนใจ	2.04	0.71	2.12	0.83	2.39	0.93
43.	จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ระหว่างท้องถิ่นภายในประเทศโดย การจัดโครงการวัฒนธรรมสัญจร	2.50	0.90	2.48	0.94	2.71	0.91
44.	จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม พื้นบ้านระหว่างประเทศ	2.41	1.04	2.42	1.07	2.68	1.07
45.	แต่งตั้งบุคลากรในท้องถิ่น ซึ่งเป็น ผู้เชี่ยวชาญทางวัฒนธรรมสาขา ต่าง ๆ เป็นกรรมการดำเนินการ ศูนย์วัฒนธรรม	2.32	0.88	2.31	0.92	2.78	0.94
46.	เชิญผู้เชี่ยวชาญทางวัฒนธรรมสาขา ต่าง ๆ มาให้การศึกษาอบรมแก่ นักศึกษาและผู้สนใจ	2.43	0.90	2.20	0.90	2.52	0.93

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการเผยแพร่ วัฒนธรรม	ผู้บริหาร		อาจารย์		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม	
		(N = 44)	(N = 137)	(N = 59)	(N = 59)	(N = 59)	(N = 59)
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
47.	จัดงานเชิงรุกเกี่ยวกับหน่วยงานและ บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม	2.36	1.04	2.35	1.00	2.86	1.01
48.	จัดทำเอกสารสรุปผลการจัดดำเนินการ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเผยแพร่ ให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบ	2.41	0.84	2.44	0.96	2.95	0.84
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.37	0.65	2.29	0.67	2.69	0.66

จากตาราง 6 ผู้บริหารเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน
มหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =
2.37, S = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่
ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 32 จัดทำทัศนทัศน์วัสดุเพื่อเผยแพร่งานวัฒนธรรม (\bar{X} = 2.29,
S = 0.85) ข้อที่ 33 จัดรายการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางสถานีวิทยุหรือเสียงตามสาย
(\bar{X} = 2.00, S = 0.71) ข้อที่ 34 จัดรายการเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมทางสถานีโทรทัศน์
(\bar{X} = 2.07, S = 0.95) ข้อที่ 38 จัดการประกวดแข่งขันทางวัฒนธรรมสาขากีฬา
เช่น ตะกร้อ มวยไทย ฟันดาบ กระบี่กระบอง (\bar{X} = 2.11, S = 0.92) และข้อที่ 40

จัดการประกวดทางวัฒนธรรมสาขาช่างฝีมือ เช่น การแกะสลัก การจักสาน การจัดดอกไม้ การทำตุ๊กตา ($\bar{X} = 1.95$, $S = 0.80$) ส่วนงานข้ออื่น ๆ ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

อาจารย์เห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$, $S = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 31 จัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์เผยแพร่ งานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.55$, $S = 0.91$) ข้อที่ 32 จัดทำวัสดุทัศนวัสดุเพื่อเผยแพร่ งานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.43$, $S = 0.87$) ข้อที่ 35 จัดการแสดงดนตรี-นาฏศิลป์ที่บ้าน ($\bar{X} = 2.66$, $S = 0.86$) ข้อที่ 37 จัดส่งกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นวิทยากรให้การอบรมทางวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานอื่นที่ขอความร่วมมือ ($\bar{X} = 2.55$, $S = 0.84$) ข้อที่ 43 จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่นภายในประเทศ โดยจัดทำโครงการวัฒนธรรมสัญจร ($\bar{X} = 2.48$, $S = 0.94$) ข้อที่ 44 จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมพื้นบ้านระหว่างประเทศ ($\bar{X} = 2.42$, $S = 1.07$) ข้อที่ 47 จัดงานเชิญเกียรติหน่วยงานและบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.35$, $S = 1.00$) และข้อที่ 48 จัดทำเอกสารสรุปผลการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเผยแพร่ให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบ ($\bar{X} = 2.44$, $S = 0.96$) ส่วนงานข้ออื่น ๆ อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, $S = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 34 จัดรายการเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมทางสถานีโทรทัศน์ ($\bar{X} = 2.27$, $S = 1.05$) ส่วนข้ออื่น ๆ กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย
ศรีอยุธยาด้านการพัฒนาวัฒนธรรม จำนวนรายชื่อ

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการพัฒนา วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	s	\bar{X}	s	\bar{X}	s
49.	ประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความ เข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานวิถีชีวิต ที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ สังคม และธรรมชาติ	2.23	0.91	2.23	0.87	2.61	0.87
50.	จัดการประชุมสัมมนาบุคลากรทาง วัฒนธรรมที่บ้านร่วมกับกรรมการ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อหาแนวทาง ในการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.36	0.92	2.27	0.86	2.56	0.88
51.	พัฒนาบุคลากรโดยจัดส่งกรรมการ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเข้ารับการศึกษ อบรมทางวัฒนธรรม	2.68	0.86	2.65	0.90	3.03	1.02
52.	ให้ทุนสนับสนุนการศึกษา วิจัย เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคม	2.57	0.95	2.39	0.86	2.90	0.88

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมด้านการพัฒนา วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
53.	วางแผนการดำเนินงานเพื่อการ พัฒนาวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงาน อื่นภายในสถาบัน	2.70	0.95	2.39	0.86	2.86	0.95
54.	ปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการ ที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง	2.79	0.82	2.58	0.86	3.25	0.92
55.	จัดการอบรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพใน ท้องถิ่น โดยใช้วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีในการเพิ่มปริมาณและ คุณภาพของผลผลิตแก่เยาวชนและ ประชาชนทั่วไป	2.34	0.86	2.14	0.80	2.47	0.93
56.	นำวัฒนธรรมที่พัฒนาแล้วถ่ายทอดแก่ เยาวชนและประชาชนโดยกระบวน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ แก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป	2.39	0.84	2.15	0.88	2.56	0.89

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	การ จัดทำ เสนอ การ ของ ศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม ด้าน การ พัฒนา วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (N = 44)		อาจารย์ (N = 137)		กรรมการ ศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม (N = 59)	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
57.	สนับสนุน ให้ หน่วยงาน อื่น ทั้ง ภาครัฐ และ เอกชน ร่วม มือ ใน การ จัดทำ เสนอ การ เพื่อ พัฒนา วัฒนธรรม	2.45	0.82	2.39	0.91	2.73	0.92
58.	เจ้าหน้าที่ สามารถ ใช้อุปกรณ์ เพื่อ การศึกษา ถ่ายทอด วัฒนธรรม ที่มี ประสิทธิภาพ และ เหมาะสม กับ กาลสมัย	2.36	0.81	2.37	0.87	2.68	0.83
59.	งบประมาณ ที่ ได้รับ เหมาะสม กับ การ จัดหา วัสดุ ครุภัณฑ์ เพื่อ การ พัฒนา วัฒนธรรม ท้องถิ่น ให้ มี ประสิทธิภาพ	2.50	1.00	2.55	0.80	2.64	0.94
60.	มี อาคาร สถานที่ ใน การ ปฏิบัติ งาน และ จัด กิจกรรม ทาง วัฒนธรรม ที่ เหมาะสม	2.66	0.99	2.95	1.02	3.07	1.08
	ค่าเฉลี่ย รวม	2.50	0.67	2.42	0.66	2.78	0.67

จากตาราง 7 ผู้บริหารเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการพัฒนาวัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$, $S = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 49 ประชุมผู้คนที่ท้องถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการ ตัดสินวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.23$, $S = 0.91$) ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

อาจารย์เห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.42$, $S = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 49 ประชุมผู้คนที่ท้องถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการตัดสินวิถีชีวิตที่สอดคล้อง กับสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.23$, $S = 0.87$) ข้อที่ 50 จัดการประชุมสัมมนาบุคลากรทางวัฒนธรรมที่บ้านร่วมกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.27$, $S = 0.86$) ข้อที่ 55 จัดการอบรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพในท้องถิ่น โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการเพิ่ม ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 2.14$, $S = 0.80$) และข้อที่ 56 นำวัฒนธรรมที่พัฒนาแล้วถ่ายทอดแก่เยาวชนและประชาชนโดยกระบวนการ ศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบแก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 2.15$, $S = 0.88$) ส่วนข้ออื่น ๆ อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมใน สหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการพัฒนาวัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$, $S = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาเป็น รายด้านและรวม 4 ด้าน แสดงในตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมโดยรวม 4 ด้าน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	7.43	3.72	9.70 *
ภายในกลุ่ม	237	90.82	0.38	
รวม	239	98.25		

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทัศนคติต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมโดยรวม ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงผลในตาราง 9

ตาราง 9 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย
ศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และ
การพัฒนาวัฒนธรรม โดยรวม 4 ด้าน

กลุ่มตัวอย่าง	ทัศนคติที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมด้านการ อนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม โดยรวม 4 ด้าน			
	\bar{X}	อาจารย์	ผู้บริหาร	กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
		2.52	2.64	2.95
อาจารย์	2.52	-	0.12	0.43 *
ผู้บริหาร	2.64		-	0.41
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	2.95			-

จากตาราง 9 แสดงว่าทัศนคติของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อ
การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม
การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม โดยรวม 4 ด้าน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติของผู้บริหารกับอาจารย์ และ
ผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	9.74	4.87	10.69 *
ภายในกลุ่ม	237	107.95	0.45	
รวม	239	117.69		

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทักษะต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงผลในตาราง 11

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย
ศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่าง	ทักษะที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม			
	\bar{X}	อาจารย์	ผู้บริหาร	กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
		2.63	2.74	3.11
อาจารย์	2.63	-	0.11	0.48 *
ผู้บริหาร	2.74		-	0.37 *
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	3.11			-

จากตาราง 11 แสดงว่าทักษะของผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และ
อาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
ในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ส่วนทักษะของผู้บริหารกับอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	8.79	4.39	9.47 *
ภายในกลุ่ม	237	109.92	0.46	
รวม	239	118.71		

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทักษะต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงผลในตาราง 13

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัย
ศรีอยุธยา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่าง	ทักษะที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม			
	\bar{X}	อาจารย์	ผู้บริหาร	กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
			2.78	3.01
อาจารย์	2.78	-	0.23	0.46 *
ผู้บริหาร	3.01		-	0.23
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	3.24			-

จากตาราง 13 แสดงว่าทักษะของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อ
การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะของผู้บริหารกับอาจารย์ และ
ผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	6.38	3.19	7.27 *
ภายในกลุ่ม	237	104.02	0.44	
รวม	239	110.41		

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทักษะต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงผลในตาราง 15

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดค่านิเทศน์ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย
ศรีอยุธยา ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่าง	ทักษะที่มีต่อการจัดค่านิเทศน์ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม			
	\bar{X}	อาจารย์	ผู้บริหาร	กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
		2.29	2.37	2.68
อาจารย์	2.29	-	0.08	0.39 *
ผู้บริหาร	2.37		-	0.31
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	2.68			-

จากตาราง 15 แสดงว่าทักษะของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อ
การจัดค่านิเทศน์ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะของผู้บริหารกับอาจารย์และ
ผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	5.34	2.66	5.98 *
ภายในกลุ่ม	237	105.81	0.45	
รวม	239	111.14		

จากตาราง 16 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีทักษะต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการพัฒนาวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงผลในตาราง 17

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย
ศรีอยุธยา ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่าง	ทัศนคติที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม			
	\bar{X}	อาจารย์	ผู้บริหาร	กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
		2.42	2.50	2.78
อาจารย์	2.42	-	0.08	0.36 *
ผู้บริหาร	2.50		-	0.28
กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	2.78			-

จากตาราง 17 แสดงว่าทัศนคติของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อ
การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการพัฒนาวัฒนธรรม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติของผู้บริหารกับอาจารย์และ
ผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 45 คน อาจารย์ จำนวน 149 คน และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จำนวน 67 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 261 คน โดยการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา

โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส-เอ็กซ์ (Statistical Package for Social Sciences-Version X) ในการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยาในแต่ละด้าน 4 ด้าน โดยใช้เอฟ-เทสต์ (F-test) ในการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 มีดังนี้

1.1 ผู้บริหาร เห็นว่า การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยาโดยรวม 4 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

1.2 อาจารย์ เห็นว่า การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยาโดยรวม 4 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดดำเนินการด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านอื่น ๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เห็นว่า การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยาโดยรวม 4 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

2. ผลการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนา วัฒนธรรม ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 พบว่า ทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และ กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย ศรีอยุธยาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อ 1 - ข้อ 5 และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า

2.1 โดยรวม 4 ด้าน ทัศนคติของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมโดย รวม 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติของผู้บริหาร กับอาจารย์และผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ทัศนคติของผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลป วัฒนธรรม และทัศนคติของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติของผู้บริหารกับอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

2.3 ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ทัศนคติของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติ ของผู้บริหารกับอาจารย์และผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

2.4 ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม ทัศนคติของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้าน การเผยแพร่วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติของ ผู้บริหารกับอาจารย์และผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

2.5 ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม ทักษะของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการพัฒนาวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะของผู้บริหารกับอาจารย์และผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การพิจารณาทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม โดยรวม 4 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาในแต่ละด้านไม่เด่นชัด และไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม หรืออาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมต่างมีภารกิจมาก โดยมีหน้าที่สอนและหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายจากวิทยาลัยครู ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สธน โรจนตระกูล (2526 : บทคัดย่อ) เรื่องบทบาทของวิทยาลัยครู เขตภาคกลางที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ พบว่าในส่วนที่เป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือ บุคลากรไม่มีเวลาพอที่จะอุทิศให้กับงานด้านวัฒนธรรม บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและมีศรัทธาในงานวัฒนธรรมน้อย หรืออาจเป็นเพราะงบประมาณน้อยไม่สามารถจัดดำเนินการงานวัฒนธรรมมาให้ครอบคลุมทุกด้านได้ ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น ขาดการประชาสัมพันธ์ ซึ่ง สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 7) กล่าวว่า ทรัพยากรการบริหารหรือปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้องค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ จัดดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย คน (Men) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และวิธีการจัดการ (Method) จากสภาพการและหลักการดังกล่าว

ทำให้ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาโดยรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยเป็นรายด้าน ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการจัดดำเนินการด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมยังไม่ปรากฏเด่นชัด โดยเฉพาะประเด็นการจัดเก็บระบบข้อมูลทางวัฒนธรรมด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกาลสมัย เช่น แดปบันทึกภาพ คอมพิวเตอร์ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการศูนย์ มีความเห็นตรงกันว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่มีวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าว เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินการเป็นงบประมาณค่าวัสดุ ค่าใช้สอยและค่าตอบแทน ไม่สามารถใช้เป็นค่าครุภัณฑ์ได้ (วิทยาลัยครูเทพสตรี. 2534 : 40) อนึ่งการจัดสรรงบประมาณควรพิจารณาตามสัดส่วน ความจำเป็นของโครงการที่สอดคล้องกับแผนงาน โครงการและความต้องการ (วัชระ บุนนาค. 2534 : 135) ซึ่งสมคิด โชติกวนิช (2532 : 53) กล่าวว่า การรู้จักนำเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้อย่างถูกวิธี ย่อมเกิดคุณประโยชน์ต่อการอนุรักษ์และดำรงวัฒนธรรมเป็นอย่างดี นอกจากนี้ผู้บริหารและอาจารย์ยังเห็นว่าการจัดดำเนินการในเรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย โดยผ่านสื่อทางวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์ เห็นว่า วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ด้วยสื่อเหล่านี้ สามารถส่งสารไปยังผู้รับจำนวนมากในเวลาพร้อมกัน และสามารถสร้างทัศนคติ ชักจูงใจให้ประชาชนเกิดความยอมรับ (พีระ จิระโสภณ. 2532 : 137) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2533 : 191) ได้เสนอแนวนโยบายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยโดยขอความร่วมมือจากสื่อมวลชน เพื่อให้สื่อมวลชนด้านวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์เร่งรณรงค์ให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างพื้นฐานวัฒนธรรมไทยให้แข็งแกร่ง เจริญงอกงาม เกิดความสามัคคีขึ้นในสังคมและประเทศชาติ

(สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2530 : 54) นอกจากนี้อาจารย์ยังมีความเห็นว่าการจัดดำเนินการด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเด็นการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศทางวัฒนธรรมท้องถิ่น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะอาจารย์มีความเห็นว่าศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในฐานะเป็นแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรมจำเป็นต้องจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศเพื่อบริการให้ผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวัฒนธรรม จากสภาพการดังกล่าว ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจึงมีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดนโยบายวัฒนธรรมยังไม่ชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีหน่วยงานและองค์กรที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายวัฒนธรรมหลายหน่วยงานหลายระดับขาดการประสานนโยบายและแผนปฏิบัติงาน ทำให้การกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานไม่ชัดเจน ซึ่ง วีระ บำรุงรักษ์ (2533 : 160 - 162) แสดงทัศนะว่าการบริหารและการปฏิบัติงานวัฒนธรรมหย่อนประสิทธิภาพเนื่องจากการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วยงาน หลายระดับ ทั้งระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับกรมและระดับปฏิบัติ ซึ่งไม่สามารถประสานนโยบายและแผนปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพได้ ทำให้ขาดเอกภาพและนโยบายไม่ชัดเจน ซึ่งความเห็นในประเด็นความไม่ชัดเจนของการกำหนดนโยบายทางวัฒนธรรมนี้เป็นไปในแนวทางเดียวกับผลการวิจัยของ ลักขณา เรขาศิลา (2526 : 99) ซึ่งพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานทางวัฒนธรรมของวิทยาลัยครูในเขตภาคเหนือที่สำคัญคือ การกำหนดนโยบายของกรมการฝึกหัดครู และวิทยาลัยครูเป็นนโยบายกว้าง ๆ ขาดเป้าหมายที่ชัดเจน

ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เห็นว่า ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมยังไม่สามารถสนับสนุนให้บุคคล

หรือหน่วยงานอื่น ๆ ร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าวิจัย และจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมได้อย่างเต็มที่ อนึ่งการจัดดำเนินการด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมต้องอาศัยกระบวนการประสานงานที่ดี ประกอบกับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมต้องเป็นผู้มีความเข้าใจงานวัฒนธรรม และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีงามด้วย (วัชระ บุนนาค. 2534 : 50) นอกจากนี้ผู้บริหารยังมีความเห็นว่าประ เติ้มการ จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่นเป็นกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ก็เกิดขึ้นกับบุคคลระดับต่าง ๆ ในภาวะที่ต่างกันออกไป เป็นความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อลักษณะโครงสร้าง หน้าที่ พฤติกรรม ตลอดจนกระบวนการในการทำงานของสังคมมนุษย์ ซึ่งสามารถสร้างความภาคภูมิใจ ความสามัคคี และความมั่นคงแก่ประเทศชาติ ผู้บริหารจึงให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น แนวความคิดนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บารุง สุขพรรณ (2525 : บทคัดย่อ) เรื่อง บทบาทและผลการปฏิบัติงานของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมในการเผยแพร่ ฟื้นฟู ความคิดจิตใจ และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นต่อประชาชนในชนบท ซึ่งพบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมควรรักษาศาสนาและประเพณีท้องถิ่น ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับผลการวิจัยของ กัตัญญู ชูชื่น (2526 : บทคัดย่อ) เรื่อง ศิลปและวัฒนธรรมกับความรักถิ่นฐานของชาวชนบท ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมควรส่งเสริมเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีไทยโดยเฉพาะประเพณีท้องถิ่น

นอกจากนี้อาจารย์และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมยังมีข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมตรงกันในเรื่องว่า หัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรเป็นผู้มีความรู้ทางหลักการบริหาร วิชาการและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อาจเป็นเพราะอาจารย์และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเห็นว่า หัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นผู้บริหารระดับกลาง ซึ่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานทางศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครู จึงต้องทาหน้าที่ประสานงานระหว่างผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา กับผู้บริหารระดับปฏิบัติ เช่น หัวหน้าฝ่าย โดยการประชุมประสานและเชื่อมงานทั้งสองระดับเข้าด้วยกัน (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2532 : 42 - 43) ประกอบกับหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรมต้องทาหน้าที่ประสานงานและสร้างความเข้าใจอันดีในการจัดดำเนินการทางวัฒนธรรมกับหน่วยงานและองค์กรภายในวิทยาลัยครูและ

ภายนอกวิทยาลัยครู (วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา. 2534 : 45) อาจารย์และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จึงเห็นว่า หัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรเป็นผู้มีความรู้ด้านวิชาการและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความคิดเห็นนี้เป็นของตนเองเดียวกับ พจน์ เพชรบูรณิน (2513 : 90) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับการบริหารงานคือบุคลากรควรมีความสามารถ 2 ประการ ได้แก่ ความสามารถทางวิชาการและความสามารถในการสร้างสัมพันธ์กับคน

ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม ผู้บริหารและกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้บริหารและกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมต่างมีภารกิจมากทั้งด้านส่วนตัว ด้านการบริหาร และด้านวิชาการ ซึ่งเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา จึงให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมน้อย หรืออาจเป็นเพราะศูนย์ศิลปวัฒนธรรมขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม ความเห็นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของลักขณา เรขาศิลา (2526 : 99) ซึ่งพบว่า บุคลากรในวิทยาลัยครูและศูนย์วัฒนธรรมมีงานประจำมาก และขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญงานวัฒนธรรม ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นอาจารย์ประจำ หน้าที่สอนเป็นงานหลัก ไม่สามารถอุทิศตนเพื่อการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมได้เต็มที่ และมีประเด็นที่ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นตรงกันว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ จัดรายการเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมทางสถานีโทรทัศน์ อาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เห็นว่าโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังค่านิยม และสิ่งที่สังคมไทยต้องการมากที่สุด ประกอบกับการเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ส่งผลถึงประชาชนส่วนใหญ่ได้รวดเร็ว (เดชสวนานนท์. 2526 : 103 - 104) ส่วนกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมลักษณะอื่นสำคัญกว่าการเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ นอกจากนี้ผู้บริหารยังมีความเห็นว่าเป็นการจัดทำวัสดุเพื่อเผยแพร่งานวัฒนธรรม และจัดรายการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางสถานีวิทยุหรือเสียงตามสายมีการปฏิบัติในระดับน้อย อาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นว่าการจัดทำวัสดุเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเผยแพร่

และประชาสัมพันธ์งานวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชระ บุนนาค (2534 : 85) ในเรื่องการประสานงานการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ซึ่งพบว่า ควรส่งเสริมให้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยครูผลิตสื่อเพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ส่วนประเด็นการจัดรายการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางสถานีวิทยุและเสียงตามสาย ผู้บริหารมีความเห็นว่ามีกรปฏิบัติในระดับน้อย อาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นว่าวิทยุเป็นสื่อที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นสื่อที่ส่งข้อมูลข่าวสารที่ผู้รับสารนิยมมากที่สุด (นรินทร์ แจ่มจรัส. 2532 : 104) เสียงตามสายเป็นสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารกับคนในท้องถิ่น การเผยแพร่วัฒนธรรมทางสถานีวิทยุและเสียงตามสาย ย่อมทำให้ประชาชนได้รับความรู้มากกว่าสื่อประเภทอื่น ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัย เรื่องการศึกษาบทบาทของสื่อสารมวลชนต่อการศึกษาของชาวบ้านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2521 : 86) ในด้านพฤติกรรมการรับสื่อมวลชนซึ่งประกอบด้วยวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์และสื่ออื่น ๆ ในท้องถิ่นพบว่า ผู้ฟังวิทยุมีมากที่สุด โดยมีค่าความสำคัญมากกว่าสื่อประเภทอื่น จึงมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยคือ รัฐพึงให้การศึกษาด้านต่าง ๆ รวมทั้งวัฒนธรรมประเพณีโดยผ่านวิทยุและยังมีประเด็นที่ผู้บริหารเห็นว่ามีกรปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่น่าสนใจคือ ประเด็นจัดการประกวดแข่งขันทางวัฒนธรรมสาขากีฬา เช่น ตะกร้อ มวยไทย ฟันดาบ กระบี่กระบอง และประเด็นการจัดประกวดทางวัฒนธรรมสาขาช่างฝีมือ เช่น การแกะสลัก การจักสาน การจัดดอกไม้ การทำตุ๊กตา อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความเห็นว่าการจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนาการ และวัฒนธรรมสาขาช่างฝีมือ เป็นการจัดดำเนินการเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่ทำได้ทั้งประชาชนและเยาวชนเกิดความสนใจลักษณะความเป็นไทยที่น่าภาคภูมิใจ ถือว่าให้เกิดความรัก ความหวงแหน และช่วยปกป้องธำรงรักษาสืบทอดไว้เป็นมรดกของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรเร่งจัดดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2530 : 152) ด้วยสภาพการณ์และหลักการดังกล่าว ผู้บริหารและกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจึงเห็นว่าการจัดดำเนินการด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนอาจารย์มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะอาจารย์มีภารกิจด้านอื่นมากจึงไม่สนใจการจัดกิจกรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม หรืออาจเป็นเพราะขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้อาจารย์ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม หรืออาจเป็นเพราะขาดการประสานงานที่ดีระหว่างศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกับอาจารย์ และเนื่องจากการประสานงานระหว่างบุคคลหรือองค์กรหนึ่งกับบุคคลหรือองค์กรอื่นก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีที่ทำให้การติดต่อสัมพันธ์เป็นไปในทางเกื้อกูลกัน ร่วมมือกันทำงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (สมพงษ์ เกษมสิน, 2518 : 52) ซึ่งแนวความคิดนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัชระ บุนนาค (2534 : 132) การจัดดำเนินการประสานงานวัฒนธรรม ควรจัดให้มีระบบสื่อสาร 2 ทางที่มีประสิทธิภาพ และจัดประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางวัฒนธรรมให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างสม่ำเสมอ หรืออาจเป็นเพราะศูนย์ศิลปวัฒนธรรมยังไม่สามารถจัดดำเนินการเผยแพร่วัฒนธรรมโดยวิธีสื่อมวลชน คือ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ และสื่ออื่น ๆ ไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับการจัดกิจกรรมเชิงรุก เกี่ยวกับบุคคลและหน่วยงานที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม การจัดประชุม อบรม สัมมนา ตลอดจนการจัดโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมพื้นบ้าน ยังไม่ประทับใจตรงกับความมุ่งหวังของอาจารย์ จึงทำให้อาจารย์มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมยังมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมีความเห็นว่า การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสภวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการพัฒนาวัฒนธรรม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมด้านการพัฒนาวัฒนธรรม เป็นการปฏิบัติงานที่ต้องประสานกับบุคคลและหน่วยงานอื่นในเรื่อง การวางแผนงาน การปฏิบัติงาน การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งอาจประสบปัญหาอุปสรรคบางประการ จึงไม่เกิดการร่วมมือในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง สมพงษ์ เกษมสิน (2518 : 47) แสดงทัศนะว่า การจะทำให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นร่วมมือในการปฏิบัติงานได้ต้องอาศัยการประสานงานที่มีประสิทธิภาพหรืออาจ

เป็นเพราะการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมุ่งเน้นวัฒนธรรมส่วนกลางของชาติ
 ละเลยวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้บริหาร อาจารย์ ยังมีความเห็นสอดคล้องกันใน
 ประเด็นประชุมผู้นำท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม
 ทางเศรษฐกิจ สังคมและธรรมชาติว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะผู้บริหาร
 อาจารย์ เห็นว่าผู้นำท้องถิ่น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พระสงฆ์ ประธานกลุ่มเกษตรกร
 ผู้นำกลุ่มหม่อมสาว เป็นต้น เป็นผู้ที่สามารถเปลี่ยนวิถีชีวิตของชาวบ้านไปในทิศทางที่ดีงาม
 และเหมาะสมได้ นอกจากนี้อาจารย์มีความเห็นว่าประเด็นที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
 ได้แก่ การจัดประชุมสัมมนาบุคลากรทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ประเด็นการจัดอบรมเพื่อพัฒนา
 วิชาชีพในท้องถิ่นโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิต
 แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป ในประเด็นการจัดสัมมนาบุคลากรทางวัฒนธรรมท้องถิ่น
 อาจารย์อาจมีความเห็นว่าการจัดประชุมสัมมนาบุคลากรทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น ทำให้
 ความรู้ความคิดทางวัฒนธรรมไทยแพร่ขยายออกไป และเป็นการปรับปรุงวัฒนธรรมให้
 เหมาะสมกับสภาพสังคมอีกด้วย อาจเป็นเพราะการจัดดำเนินการด้านการพัฒนาวัฒนธรรม
 ไม่ได้ได้รับความสนใจจากบุคลากรและประชาชนในท้องถิ่น เนื่องจากประชาชนไม่ตระหนักถึง
 คุณค่าและรู้สึกเป็นเจ้าของของวัฒนธรรมท้องถิ่น อนึ่ง สุรเชษฐ์ เวชพิทักษ์ (2532 : 48)
 แสดงทัศนะว่า การพัฒนาวัฒนธรรมของชุมชนใดต้องเกิดจากการพิจารณาจากภายในชุมชน
 นั้นเอง โดยการค้นหาวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มีอยู่แล้วฟื้นฟูสิ่งที่ตึ้ขึ้นมา หรือประยุกต์ใหม่ให้
 สอดคล้องกับสถานการณ์ใหม่ หรือประดิษฐ์ คิดค้นสิ่งใหม่ เพื่อพัฒนาวิถีการดำเนินชีวิตให้
 สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความคิดเห็นนี้เป็น
 แนวทางเดียวกับ เอกวิทย์ ณ ถลาง และโกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์ (2532 : 24) สนับสนุน
 ให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมได้เป็นผู้ตัดสินใจดำรงรักษาและกระทำการเอง ผู้ปฏิบัติ
 งานวัฒนธรรมกระจายงานออกไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเป็นการระดมสรรพกำลังในการ
 พัฒนางานวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ยังมีประเด็นที่อาจารย์มีความเห็นว่ามีปฏิบัติ
 อยู่ในระดับน้อย คือ การนำวัฒนธรรมที่พัฒนาแล้วถ่ายทอดแก่เยาวชนและประชาชนโดย
 กระบวนการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบแก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป อาจเป็นเพราะ

อาจารย์เห็นว่าการศึกษาคือเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคนเพื่อนำไปพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม การพัฒนาโดยนำวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปวิทยาการ ตลอดจนคุณค่าต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างสมไว้มาพิจารณาให้เข้าใจจนเกิดการยอมรับสืบทอด ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ตามเหตุ ปัจจัย เพื่อคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติและเป็นแนวทางนำไปสู่การปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องได้ด้วยการให้การศึกษา (สุจริต บัวพิมพ์, 2530 : 8)

ประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมซึ่งผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมได้แสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจคือ อาคารสถานที่ในการจัดแสดงผลงาน จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและหอวัฒนธรรมไม่เหมาะสม ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางวัฒนธรรม เพื่อให้บริการข้อมูลทางวัฒนธรรมได้ทั่วถึง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณไม่เพียงพอ หรือระเบียบการเงินไม่เอื้อต่อการจัดซื้อจัดจ้าง

2. การเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมในแต่ละด้านและโดยส่วนรวม 4 ด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเพราะผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมีสถานภาพต่างกันคือ ผู้บริหารเป็นผู้มีหน้าที่กำหนดนโยบายและมีหน้าที่อำนวยการ อาจารย์เป็นผู้ทำหน้าที่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมโดยมิใช่ผู้ปฏิบัติหรือกำหนดนโยบาย ส่วนกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นผู้แนะนำนโยบายมาปฏิบัติเพื่อจัดดำเนินการทางวัฒนธรรม การที่บุคคล 3 กลุ่มนี้มีสถานภาพแตกต่างกัน จึงมีทักษะต่อการจัดดำเนินการแตกต่างกัน หรืออาจเป็นเพราะกระบวนการบริหารงานหย่อนประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดนโยบาย แผนงานไม่ชัดเจน การจัดองค์กร และจัดบุคคลเข้าปฏิบัติงานยังไม่เหมาะสม ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างบุคคลและหน่วยงาน ด้านงบประมาณไม่เหมาะสมตรงกับความต้องการและความจำเป็นในการจัดดำเนินการ การรายงานผลการจัดดำเนินการไม่ได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง กิติมา ปริทีติลล (2529 : 215) กล่าวว่า การบริหารที่จะเกิดประสิทธิภาพแก่องค์กร ต้องใช้ความรอบคอบและมีขั้นตอนการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ทักษะของผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และทักษะของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะความแตกต่างของสถานภาพของบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม ดังกล่าวข้างต้น หรืออาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์ เห็นว่า การอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปะท้องถิ่น ซึ่งจัดดำเนินการโดยการรวบรวมข้อมูลจัดแสดง ทำการศึกษาค้นคว้า วิจัยทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญต่อการพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรจัดดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพ ประกอบกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่มีแนวนโยบายที่ชัดเจนจากผู้บริหารในการจัดดำเนินการด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประกอบกับขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดี จึงทำให้ทักษะของผู้บริหารและทักษะของอาจารย์แตกต่างจากทักษะของกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และการที่ทักษะของผู้บริหารกับอาจารย์ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์ เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมโดยตรง เป็นเพียงผู้กำหนดนโยบายและมีส่วนในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เฉพาะส่วนที่ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมขอความร่วมมือมา จึงไม่มีความสนใจการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมอย่างจริงจัง ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ทักษะของผู้บริหารกับอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมในแต่ละด้าน ผลการทดสอบเป็นรายคู่พบว่า ทักษะของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในแต่ละด้าน คือ ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการโดยการสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือเพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ประกอบกับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่งานวัฒนธรรมไปสู่ประชาชนทางสื่อมวลชน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การเชิญเกียรติบุคคลและหน่วยงานที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม ตลอดจนการวางแผนประสานงานในการเลือกสรรวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อนำมาพัฒนาและประยุกต์ใช้ให้เข้ากับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสิ่งที่ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรจัดดำเนินการอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง เพื่อให้

เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการส่งเสริม การเผยแพร่ และการพัฒนาวัฒนธรรม ซึ่ง ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมยังไม่สามารถจัดดำเนินการได้ตรงกับความต้องการของอาจารย์ ส่วนกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เห็นว่าการปฏิบัติงานในหน้าที่กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ได้ปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานที่ระบุไว้ ศิลปะและ วัฒนธรรม แม้มีอุปสรรคหลายประการ เช่น ด้านบุคลากรขาดผู้ชำนาญการด้านวัฒนธรรม กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมีภารกิจมากไม่สามารถอุทิศเวลาในการปฏิบัติงานวัฒนธรรมได้ เต็มที่ ผู้บริหารศูนย์ศิลปวัฒนธรรมบางคนยังมีคุณลักษณะที่ไม่เหมาะสม ด้านงบประมาณมี จำนวนจำกัด อาคารที่ใช้ในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมยังไม่เหมาะสม ขาดวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่จำเป็น หรืออาจเป็นเพราะอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลป- วัฒนธรรมมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมไม่เท่ากัน ด้วยสภาพการณ์ดังกล่าว ทำให้ทัศนคติของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม การ เผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมแตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังพบว่าทัศนคติของผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและทัศนคติของ ผู้บริหารกับอาจารย์ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมต้องทำงานที่มีบางส่วนสัมพันธ์กันคือผู้บริหาร เป็น ผู้กำหนดนโยบาย ควบคุม นิเทศ ติดตามประเมินผลการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ส่วนกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมีหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายที่วางไว้ ตลอดจนรายงาน ผลการดำเนินงานแก่ผู้บริหารให้รับทราบด้วยภาระหน้าที่ของผู้บริหารและกรรมการศูนย์ศิลป- วัฒนธรรมดังกล่าว จึงทำให้ทัศนคติของผู้บริหารและกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนคติของผู้บริหารกับอาจารย์ที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ด้านการ ส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน อาจเป็น เพราะผู้บริหารและอาจารย์ต่างมีภารกิจมากไม่มีเวลาสนใจการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ประกอบกับไม่มีความรู้ความเข้าใจ และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของงานวัฒนธรรม จึง ทำให้ผู้บริหารและอาจารย์มีทัศนคติต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริม วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม และการเผยแพร่วัฒนธรรมโดยรวม 4 ด้าน ว่ามีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง เพื่อให้การ จัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า สหวิทยาลัยศรีอยุธยาควรจัดสัมมนาหรือ จัดการประชุมปฏิบัติการ เพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง เพื่อวางนโยบาย วิธีการจัด ดำเนินการ ทั้งระบบการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้ง 5 วิทยาลัยครู ภายในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา

1.2 ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลป วัฒนธรรม มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง และมีบางประเด็นที่ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย เช่น การจัดเก็บระบบข้อมูลด้วย เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกาลสมัย เช่น แลบบันทึกภาพ คอมพิวเตอร์ และผู้บริหาร กับอาจารย์ยังมีความเห็นว่าการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยโดยผ่านสื่อทางวิทยุ โทรทัศน์ และ หนังสือพิมพ์ยังมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาการจัดดำเนินการ เพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมให้ทัน กับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงควรมีการพัฒนากรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมให้มีความรู้ ในการนำเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดอบรม จัด สัมมนาเชิงปฏิบัติการ เชิญวิทยากรมาบรรยาย หรือไปศึกษาดูงานที่เป็นประโยชน์ต่อการนำ เทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการอนุรักษ์วัฒนธรรม หรือจ้างเจ้าหน้าที่ที่มีความ สามารถเฉพาะด้านมาทำหน้าที่ประจำศูนย์ศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควร

พิจารณาการจัดสรรงบประมาณเพื่อซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นและเหมาะสมกับกาลสมัย และเมื่อให้การจัดดำเนินการด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรต้องขอความร่วมมือจากสื่อมวลชน ด้านวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ เพื่อการรณรงค์อนุรักษ์วัฒนธรรม โดยการเชิญสื่อมวลชนเข้าร่วมประชุมสัมมนา และพาไปทัศนศึกษาแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรม เพื่อให้สื่อมวลชนเกิดความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรม

1.3 ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรประสานงานกับฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม และควรเร่งให้มีการจัดประชุมสัมมนาและหากลวิธีเพื่อระดมสรรพกำลังให้ประชาชน เยาวชน หน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น พร้อมทั้งจะเป็นผู้ร่วมปฏิบัติหรือเป็นผู้จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม

1.4 ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม ผู้บริหาร และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์มีความเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย เพื่อให้การเผยแพร่วัฒนธรรมมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมผลิตสื่อทางวัฒนธรรมเพื่อการเผยแพร่ เร่งจัดดำเนินการประชาสัมพันธ์งานวัฒนธรรมโดยจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์ เผยแพร่การจัดกิจกรรมของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และขอความร่วมมือจากสื่อมวลชนทุกประเภทในการเผยแพร่วัฒนธรรม เช่น จัดรายการทางสถานีโทรทัศน์ วิทยุ เสียงตามสายในเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรม นอกจากนี้ควรจัดการประกวดแข่งขันทางด้านวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ จัดการอบรมความรู้ทางวัฒนธรรมให้แก่ นักศึกษา อาจารย์ และประชาชนทั่วไป โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญทางวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ มาเป็นผู้ให้ความรู้ จัดงานเชิดชูเกียรติ และจัดพิมพ์ประวัติผู้ที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมและควรจัดโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่น และระหว่างประเทศ

1.5 ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยาด้านนี้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผู้บริหาร อาจารย์ ยังมีความเห็นว่าการจัดประชุมผู้เกี่ยวข้องกัน เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และธรรมชาติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อให้การพัฒนาวัฒนธรรมเป็นประโยชน์ต่อการธำรงรักษาวัฒนธรรมของชาติ คือ ควรพิจารณาบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม โดยคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ รักงานวัฒนธรรม และเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จัดให้มีการประชุมสัมมนาระหว่างผู้เกี่ยวข้องกันกับคณะกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อวางแผนการจัดดำเนินการเพื่อการพัฒนารุ่งวัฒนธรรม ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรขอความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญด้านงานวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อเป็นต้นแบบ และให้การอบรมบุคลากรด้านวัฒนธรรม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าควรมีการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

2.1 การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

2.2 การศึกษารูปแบบของการบริหารงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในวิทยาลัยครู

2.3 การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ปฏิบัติงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัตัญญ ชูชื่น. รายงานการวิจัยเรื่องศิลปวัฒนธรรมกับความรักถิ่นฐานของชาวชนบท.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526. อัดสำเนา.
การฝึกหัดครู, กรม. คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)
ของกรมการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู, 2533. อัดสำเนา.
_____ . แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ของกรมการฝึกหัดครู.
กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการกรม กรมการฝึกหัดครู, 2529. อัดสำเนา.
_____ . แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539). กรุงเทพฯ :
กองแผนงาน กรมการฝึกหัดครู, 2534. อัดสำเนา.
_____ . รายงานการสัมมนาทศวรรษแห่งการพัฒนางานวัฒนธรรม 17 - 19 กรกฎาคม
2532. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2532. อัดสำเนา.
_____ . วิทยาลัยครู : สถาบันอุดมศึกษาของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์,
2535.
- กิติมา ปริศิติลก. ทฤษฎีบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ธนการพิมพ์, 2529.
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาบทบาทของ
สื่อสารมวลชนต่อการศึกษาของชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ, 2521.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. กองการวิจัยและวางแผน. "ประวัติ
ความเป็นมาของการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรม," คู่มือการปฏิบัติงานศูนย์วัฒนธรรม.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2530.
- _____ . "สภาวะทางวัฒนธรรมไทยในสังคมปัจจุบัน," คู่มือการปฏิบัติงานศูนย์วัฒนธรรม.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.
- _____ . นโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ และแนวทางในการรักษาส่งเสริม และพัฒนา
วัฒนธรรมพุทธศักราช 2529. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2529.

- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2534. อัดสำเนา.
- ปัญหาการบริหารงานวัฒนธรรมและแนวทางการพัฒนาระบบบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2527. อัดสำเนา.
- ประเทศไทยกับทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2532 ก.
- วัฒนธรรมกับการเสริมสร้างสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2532 ข.
- วัฒนธรรมประจำชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2531.

โครงการประสานแผนศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

- ประจำปี 2531. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2531.
- คีตฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. การศึกษากับการสืบทอดและเสริมสร้างวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

จรัญ พรหมอยู่. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2522.

ณรงค์ พุทธิชีวิน นางคราญ เกววัลย์ และสุนันทา มิตรงาม. การศึกษาเรื่องบทบาทของการสื่อสารมวลชนต่อการพัฒนาวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา. กรุงเทพฯ : กองวิจัยและวางแผน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2529.

เดโช สวนานนท์. "มาตรการในการรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม," ใน การศึกษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2526.

เทพสตรี, วิทยาลัยครู. สรุปผลการปฏิบัติงาน ปีการศึกษา 2533. ลพบุรี : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ วิทยาลัยครูเทพสตรี, 2534.

ธานี นงนุช และสมพจน์ จันทร์เที่ยง. รายงานการวิจัยบทบาทของสมาคม มูลนิธิ ต่อการพัฒนาวัฒนธรรม จังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ : กองการวิจัยและวางแผน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2529.

- นิวัติ กลิ่นงาม และวันทนา กลิ่นงาม. รายงานการวิจัยการยอมรับและการปฏิบัติตาม
ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ของนักศึกษาและอาจารย์วิทยาลัยครู. กรุงเทพฯ :
กองการวิจัยและวางแผน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2527.
- บำรุง สุขพรรณ. รายงานการวิจัยบทบาทและผลการปฏิบัติงานของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนา
วัฒนธรรมในการเผยแพร่ ฟื้นฟู พัฒนาการความคิด จิตใจ และส่งเสริมวัฒนธรรม
ท้องถิ่นต่อประชาชนในชนบท. กรุงเทพฯ : กองการวิจัยและวางแผน สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2525.
- ประชา พระแก้ว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นาฎยา สุวรรณทรัพย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่กรรมการ
ฝึกหัดครู. เมื่อ 18 พฤศจิกายน 2535.
- ประชุม รอดประเสริฐ. นโยบายและการวางแผน : หลักการทฤษฎี. กรุงเทพฯ :
นิติกุลการพิมพ์, 2529.
- ประยูทธ พรรณวรรณ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นาฎยา สุวรรณทรัพย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่
วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงครณ. เมื่อ 2 ตุลาคม 2535.
- "ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216," ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับพิเศษ. เล่มที่ 89
ตอนที่ 145. ลงวันที่ 29 กันยายน 2515.
- "ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218," ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับพิเศษ. เล่มที่ 89
ตอนที่ 145. ลงวันที่ 29 กันยายน 2515.
- "ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี," นโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ. ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน
2524.
- "ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี," นโยบายพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม.
ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2529.
- พะยอม แก้วกาเนิด. "การอนุรักษ์วัฒนธรรมต้องมุ่งอนุรักษ์สาระแก่นสาร," ใน
สู่โฉมหน้าใหม่ของวัฒนธรรมกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินติ้งกรุ๊ป
จำกัด, 2532.

- พีระ จิระโสภณ. "ล้อมวลชนกับการกระจายข่าวสารการพัฒนา," ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเทคนิคการเป็นพิธีกรและการประชาสัมพันธ์.
สุราษฎร์ธานี : วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี, 2532.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2526.
- "พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527," ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 101
ตอนที่ 144. ฉบับพิเศษ. หน้า 10. 12 ตุลาคม 2527.
- "พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527," ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 104
ตอนที่ 144. หน้า 73. 17 เมษายน 2530.
- "พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522," ราชกิจจานุเบกษา.
เล่มที่ 96 ตอนที่ 40. หน้า 57. 23 มีนาคม 2522.
- พจน์ เพชรประณิน. "การประสานงาน," อมลสาร. 20(6) : 62 - 102 ;
พฤศจิกายน - ธันวาคม 2513.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,
2525.
- เพชรบุรีวิทยาลัยครู, วิทยาลัยครู. ขอบเขตการปฏิบัติงานของวิทยาลัยครู. แผนกเอกสาร
การพิมพ์วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยครู, 2530. อัดสำเนา.
- _____. สรุปผลการสัมมนาอาจารย์วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยครู. แผนกเอกสาร
การพิมพ์วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยครู, 2532.
- ภิญโญ สาคร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- มัทนา สุภนกร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นาฎยา สุวรรณทรัพย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักงาน
สหวิทยาลัยศรีอยุธยา. เมื่อ 19 ตุลาคม 2535.
- รุ่ง แก้วแดง และคนอื่น ๆ. แนวทางการพัฒนางานตามบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม
แห่งชาติ, 2534.

- เรื่อง เจริญชัย. แนวทางการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมพื้นบ้านไทย. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์สุรสภาลาดพร้าว, 2531.
- ลักขณา เรชาศิลา. บทบาทของวิทยาลัยครูในเขตภาคเหนือที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรม
ของชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
อัคราเนนา.
- วัชร บุนนาค. รูปแบบการประสานงานการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยระหว่างสำนักงานคณะ
กรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกับศูนย์วัฒนธรรมของวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัคราเนนา.
- วีระ บำรุงรักษ์. "แนวความคิดในการพัฒนาวัฒนธรรมไทยในทศวรรษใหม่," ใน การ
พัฒนาหลักสูตรวิชาสังคมไทยร่วมสมัยในระดับอุดมศึกษาตามแนวกระบวนการทาง
สังคม. หน้า 141 - 145. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2533.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. ภาวะผู้นำของหัวหน้าคณะวิชาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
วิชาการในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัคราเนนา.
- ศรีอยุธยา, สหวิทยาลัย. นโยบายและแผนการพัฒนาศึกษา ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2536 -
2539. พระนครศรีอยุธยา : สำนักงานสหวิทยาลัยศรีอยุธยา, 2533.
- _____. บทบาทการฝึกหัดครูไทยกับการรับใช้มวลชนในรอบ 100 ปี.
พระนครศรีอยุธยา : โรงพิมพ์เทียนวัฒนา, 2535.
- _____. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง มิติใหม่ของการใช้ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการศึกษา
ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม. พระนครศรีอยุธยา : วิทยาลัยครูพระนคร
ศรีอยุธยา, 2532.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. รายงานการศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรม พ.ศ. 2531.
กรุงเทพฯ : บริษัท พี เอ ลีฟ จำกัด, 2533.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. รายงานผลการวิจัยเพื่อประเมินความก้าวหน้าและความต้องการทางการศึกษา ศาสนา และศิลปะและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1 - 12. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสุวรรณ, 2530.
- สธน โรจนตระกูล. บทบาทของวิทยาลัยครูในเขตภาคกลางที่มีต่อการพัฒนาวัฒนธรรมของชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- สมคิด โชติกวนิช. "ทศวรรษโลกของการพัฒนาวัฒนธรรม," ใน วัฒนธรรมกับการเสริมสร้างสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์, 2532.
- สมชัย วุฒิปรีชา. "การรักษาวัฒนธรรม คือ การรักษาชาติ," ใน สู่โฉมหน้าใหม่ของวัฒนธรรมกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินต์ติ้งกรุ๊ป จำกัด, 2532.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- สายหยุด จำปาทอง. "งานพัฒนาโรงเรียนศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู," ใน รายงานการสัมมนาทศวรรษแห่งการพัฒนางานวัฒนธรรม 17 - 19 กรกฎาคม 2532. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2532. อัดสำเนา.
- สุจริต บัวพิมพ์. การศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- สุภัตตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2514.
- สุรเชษฐ์ เวชชพิทักษ์. "วัฒนธรรมกับการพัฒนาชนบท," ใน วัฒนธรรมกับการเสริมสร้างสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์, 2532.
- สุวรรณ เพชรนิล. วัฒนธรรมและศาสนา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- สำนักราชเลขาธิการ ที่ รล 003/2522 "เรื่องทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานชื่อสถาบัน," ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. "คานา," ใน สู่โฉมหน้าใหม่ของวัฒนธรรมกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินต์ติ้งกรุ๊ป จำกัด, 2532.

เอกวิทย์ ณ ถลาง และโกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์. "วิกฤตการณ์ทางวัฒนธรรมของสังคมไทย,"
 ใน วัฒนธรรมกับการสร้างเสริมสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์,
 2532.

อนุমানราชชน, พระยา. "บันทึกของพระยาอนุমানราชชนเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรม," ใน
กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
 2528.

Cronbach, Joseph L. Essential of Psychological Testing. 3rd. ed.
 New York : Harper and Row, 1971.

Davidson, H.R.E. Patterns of Folklore. Tatawa N.J. : D.S. Brewer
 Rowman & Littlefield, 1978.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and
 Education. New York : McGraw-Hill, 1971.

Gulick, Luther and L. Urwick. Papers on the Science of
 Administration. New York : Institute of Public
 Administration, Columbia University, 1937.

Haiman, T., William G. Scott and Patrick E. Conner. Management.
 4th ed., Boston : Houghton Mifflin Company, 1985.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size
 for Research Activities," Education and Psychological
 Measurement. 3 : 608 ; Autumn, 1970.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก

หนังสือมา

แผนกการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้บริหาร/อาจารย์/กรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

ด้วยข้าพเจ้า นางนาฎยา สุวรรณทรัพย์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะนี้กำลังทำวิจัยเรื่อง "การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม" ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้าคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาในโอกาสต่อไป

ในการนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีความสำคัญในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านโปรดตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ให้ข้าพเจ้าด้วย คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความกรุณาจากท่าน จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางนาฎยา สุวรรณทรัพย์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ๗

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา
ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

คำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุดทุกข้อ คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ แต่จะเสนอผลโดยส่วนรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดดำเนินการ และการพัฒนาศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา ในโอกาสต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา 4 ด้าน คือ ด้านการอนุรักษ์ การส่งเสริม การเผยแพร่ และการพัฒนาวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

ก. ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน

- [] ผู้บริหาร
 [] อาจารย์
 [] กรรมการศูนย์ศิลป์วัฒนธรรม

ข. สถานที่ทำงาน

- [] วิทยาลัยครูเทพสตรี
 [] วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
 [] วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงกรณ์
 [] วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
 [] วิทยาลัยราไพพรรณี

ตอนที่ 2 การจัดค่าในการของศูนย์ศิลป์วัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยาในทัศนะของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการปฏิบัติ ซึ่งท่านพิจารณาว่าศูนย์ศิลป์วัฒนธรรม ใดปฏิบัติหรือมีการปฏิบัติตามข้อความนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด โดยเทียบค่าน้ำหนักการประเมิน ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับทักษะต่อการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม</u>					
1.	มีการรวบรวมข้อมูลแหล่งโบราณสถานและโบราณวัตถุในท้องถิ่นที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของวิทยาลัย.....					
2.	มีการรวบรวมและจัดทำทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่อยู่ภายในท้องถิ่น เช่น จัดทำทะเบียนโบราณสถานและโบราณวัตถุ.....					
3.	จัดรวบรวมโบราณวัตถุและวัสดุที่สำคัญทางวัฒนธรรมมาไว้เป็นหมวดหมู่.....					
4.	จัดแสดงบันทึกรายละเอียดข้อมูล ประวัติความเป็นมา ตลอดจนประโยชน์ใช้สอยของมรดกทางวัฒนธรรมทุกชิ้นที่มีอยู่ในหอวัฒนธรรม.....					
5.	จัดแสดงแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้ปรากฏอย่างชัดเจน.....					
6.	มีการศึกษาค้นคว้า วิจัยวัฒนธรรมท้องถิ่นสาขาต่าง ๆ.....					
7.	รวบรวมผลงานวิจัยทางวัฒนธรรมไว้ในหอวัฒนธรรม.....					
8.	จัดทำทะเบียนประวัติบุคลากรทางวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ ในท้องถิ่น.....					

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับที่คะแนนต่อการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ.....					
10.	สนับสนุนให้มีหน่วยงานพิทักษ์วัฒนธรรมขึ้นในท้องถิ่น.....					
11.	มีการรณรงค์การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยโดยผ่านสื่อทางวิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์.....					
12.	จัดเก็บและอนุรักษ์ทางวัฒนธรรมด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับกาลสมัย เช่น แถบบันทึกภาพคอมพิวเตอร์.....					
13.	จัดระบบข้อมูลสารสนเทศทางวัฒนธรรมท้องถิ่น.....					
14.	เปิดบริการให้นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไปเข้าชมหอวัฒนธรรม เพื่อการศึกษา.....					
15.	สนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น.....					
16.	มีการวางแผนการปฏิบัติงานทางวัฒนธรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว.....					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ.....

.....

.....

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับที่สนองต่อการปฏิบัติ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	<u>ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม</u>					
17.	เงินทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น.....					
18.	จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับวันสำคัญของชาติ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันเด็กแห่งชาติ วันอนุรักษ์มรดกไทย เป็นต้น.....					
19.	จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น.....					
20.	จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมวันสำคัญที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ เช่น วันจักรี วันเฉลิมพระชนมพรรษา เป็นต้น.....					
21.	จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง.....					
22.	จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น เช่น งานแข่งเรือ งานสู่ขวัญข้าว งานแห่นางแมว เป็นต้น.....					
23.	ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นภายในสถาบัน ในส่วนของการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม.....					
24.	ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นภายนอกสถาบัน ในส่วนของการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม.....					

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับทักษะต่อการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
25.	ได้รับความร่วมมือจากบุคคลและหน่วยงานอื่น ในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม.....					
26.	จัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ ความ เข้าใจ และเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์มรดก ทางวัฒนธรรมของชาติ.....					
27.	วางแผนการดำเนินการในการจัดกิจกรรมทาง วัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานอื่น.....					
28.	ส่งเสริมให้หน่วยงานภาคเอกชน เป็นผู้จัด กิจกรรมทางวัฒนธรรม.....					
29.	ส่งเสริมให้นักศึกษา เป็นผู้จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม.....					
30.	ส่งเสริมให้เยาวชนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมทาง วัฒนธรรม.....					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ	การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับทักษะต่อการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม</u>					
31.	จัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์เผยแพร่งานวัฒนธรรม.....					
32.	จัดทำวัสดุทัศนวัสดุเพื่อเผยแพร่งานวัฒนธรรม.....					
33.	จัดรายการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางสถานีวิทยุหรือ เสียงตามสาย.....					
34.	จัดรายการเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมทางสถานีโทรทัศน์.....					
35.	จัดการแสดงดนตรี - นาฏศิลป์พื้นบ้าน.....					
36.	ประชาสัมพันธ์การจัดงานทางวัฒนธรรม โดยใช้ สื่อมวลชนทุกประเภท.....					
37.	จัดส่งกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เป็นวิทยากร ให้การอบรมทางวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานอื่นที่ ขอความร่วมมือ.....					
38.	จัดการประกวดแข่งขันทางวัฒนธรรมสาขากีฬา เช่น ตะกร้อ มวยไทย ฟันดาบ กระบี่กระบอง.....					
39.	จัดการประกวดมารยาทไทยสำหรับเยาวชนทุกระดับ การศึกษา.....					
40.	จัดการประกวดทางวัฒนธรรมสาขาช่างฝีมือ เช่น การแกะสลัก การจักสาน การจัดดอกไม้ การทำ ตุ๊กตา.....					

ข้อ	การดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับที่สะท้อนต่อการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
41.	จัดการประกวดแข่งขันเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา เช่น การอ่านทำนองเสนาะ การแต่งบทประพันธ์ประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง.....					
42.	จัดการอบรมความรู้ทางวัฒนธรรมสาขาหัตถกรรมศิลป์ เช่น การแต่งกาย การอบรมเลี้ยงดูเด็ก การปรุงอาหาร แก่เยาวชนและประชาชนผู้สนใจ.....					
43.	จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่นภายในประเทศ โดยการจัดโครงการวัฒนธรรมสัญจร.....					
44.	จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมพื้นบ้านระหว่างประเทศ.....					
45.	แต่งตั้งบุคลากรในท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ เป็นกรรมการดำเนินการศูนย์วัฒนธรรม.....					
46.	เชิญผู้เชี่ยวชาญทางวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ มาให้การศึกษาอบรมแก่นักศึกษาและผู้สนใจ.....					
47.	จัดงานเชิดชูเกียรติหน่วยงานและบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม.....					

ข้อ	การตัดสินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับที่คะแนนต่อการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
48.	จัดทำเอกสารสรุปผลการตัดสินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเผยแพร่ให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบ.....					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ	การดำเนินงานของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับทักษะต่อการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม</u>					
49.	ประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและธรรมชาติ.....					
50.	จัดการประชุมสัมมนาบุคลากรทางวัฒนธรรมพื้นบ้านร่วมกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเพื่อหาแนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น.....					
51.	พัฒนาบุคลากรโดยจัดส่งกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเข้ารับการศึกษอบรมทางวัฒนธรรม.....					
52.	ให้ทุนสนับสนุนการศึกษา วิจัย เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม.....					
53.	วางแผนการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานอื่นภายในสถาบัน.....					
54.	ปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง.....					
55.	จัดการอบรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพในท้องถิ่น โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิตแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป.....					

ข้อ	การติดตามเนิการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม	ระดับทักษะต่อการปฏิบัติ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
56.	นำวัฒนธรรมที่พัฒนาแล้วถ่ายทอดแก่เยาวชนและประชาชนโดยกระบวนการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบกษา และประชาชนทั่วไป.....					
57.	สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือในการติดตามเนิการ เพื่อพัฒนาวัฒนธรรม.....					
58.	เจ้าหน้าที่สามารถใช้เครื่องมือเพื่อการศึกษาถ่ายทอดวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับกาลสมัย.....					
59.	งบประมาณที่ได้รับเหมาะสมกับการจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ.....					
60.	มีอาคารสถานที่ในการปฏิบัติงานและจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เหมาะสม.....					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

สำเนาหนังสือสำนักพระราชเลขานุการ "เรื่องทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานเชื้อสอาดบัน"

ที่ นร 0202/ว (ล) 491

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการ
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

27 มกราคม 2535

เรื่อง การจัดการศึกษาในวิทยาลัยครู สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

เรียน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ที่ นร 0202/ว (ล) 19006

ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2534

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ 0100/709 ลงวันที่ 9 มกราคม 2535

ตามที่ได้อินยัติรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาวินิจฉัย ในสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ รวม 3 ข้อ มาเพื่อทราบนั้น

บัดนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอเรื่อง การจัดการศึกษาในวิทยาลัยครู สังกัดกระทรวงศึกษา มาเพื่อคณะกรรมการพิจารณา ความละเอียดปรากฏตามสำเนานหนังสือที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2535 ลงมติว่า

1. โดยเหตุที่ประชาชนในชนบทยังขาดโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นจึงให้วิทยาลัยครูทำหน้าที่ในการบริการสังคมและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยให้เปิดสอนในระดับปริญญาตรี

ในการเปิดสอนวิชาการสาขาต่าง ๆ นั้น ต้องมีการสำรวจและประเมินผล ความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม โดยให้คำนึงถึงความต้องการในวิชาการศึกษาบางสาขาที่ยังขาดแคลนด้วยรวมทั้งต้องคำนึงถึงขีดความสามารถของวิทยาลัยครูในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ

2. อนุญาตให้เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยครูเป็นวิทยาลัยทั่วไปได้

3. ถ้าวิทยาลัยใดได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถสูงจนสอนได้ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ก็ให้โอนวิทยาลัยนั้นไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

4. สำหรับวิทยาลัยพลศึกษาไม่ควรได้รับการยกฐานะให้เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีในระยะนี้

สำหรับการดำเนินการขั้นต่อไป ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยครูเป็นวิทยาลัยทั่วไปโดยเร็ว

จึงเรียนยินยัติมา

ขอแสดงความนับถือ

นาวาอากาศเอก ไสภณ สุวรรณะรุจิ

(ไสภณ สุวรรณะรุจิ)

เลขาธิการคณะกรรมการ

กองการประชุมคณะกรรมการ

โทร. 2825811

โทร. 2826355

ที่ ศธ 0303/ 4227

กระทรวงศึกษาธิการ

กทม. 10300

7 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ขอพระราชทานชื่อสถาบัน

เรียน ราชเลขาธิการ

ด้วยวิทยาลัยครูเป็นสถานการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัยส่งเสริมวิทยฐานะของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม "วิทยาลัยครู" เป็นชื่อรวมของบรรดาวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่งนี้กระจายอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งแต่ละแห่งจะมีชื่อเรียกเฉพาะต่อท้าย คำว่าวิทยาลัยครู เช่น วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูกำแพงเพชร เป็นต้น จากภารกิจและหน้าที่ของวิทยาลัยครูในการให้การศึกษาวิชาการต่าง ๆ วิทยาลัยครูได้ทำการผลิตบัณฑิตในสาขาต่าง ๆ ได้แก่ คุรุศาสตรบัณฑิต วิทยาศาสตร์บัณฑิต และศิลปศาสตรบัณฑิต ออกมารับใช้สังคมและประเทศชาติ แต่ละสาขาที่ผู้จบการศึกษาจากวิทยาลัยครูทำให้เกิดความเข้าใจผิดของบุคคลทั่วไป คิดว่าผู้จบจากวิทยาลัย จะต้องเรียนมาทางสาขาครูหรือจะต้องไปประกอบอาชีพครูเท่านั้น ทำให้ผู้ที่ไม่ได้จบทางสาขาครู เช่น จบทางวิทยาศาสตร์ หรือทางศิลปศาสตร์ ขาดโอกาสในการทำงานและในบางแห่งเกิดความเข้าใจผิดว่า "วิทยาลัยครู" มิได้เป็นสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาอื่น ๆ ที่จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง ใช้คำนำหน้าชื่อว่า "วิทยาลัย" จึงก่อให้เกิดการสับสนและเข้าใจผิดว่า "วิทยาลัยครู" เป็นสถานศึกษา ระดับเดียวกัน

กระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาเห็นสมควรเปลี่ยนชื่อ วิทยาลัยครู เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดี และเพื่อประโยชน์แก่นักศึกษาเช่นเดียวกับ "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาอีกแห่งหนึ่ง ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และเพื่อเป็นสิริมงคลแก่สถาบันการศึกษาแห่งนี้ จึงเห็นสมควรขอพระราชทานชื่อว่า "สถาบันราชพัฒนา" หรือชื่ออื่นใดตามแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม กระทรวงศึกษาธิการ จะน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมรับพระมหากรุณาธิคุณทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทด้วย หากทรงเห็นสมควรประการใด กระทรวงศึกษาธิการขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมรับพระมหากรุณาธิคุณทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ ก่อ สวัสดิ์พานิชย์

(นายก้อ สวัสดิ์พานิชย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

กรมการฝึกหัดครู

กองการฝึกหัดครู

โทร. 2822571

โทรสาร 2814976

ที่ รล 0003/2522

สำนักราชเลขาธิการ
พระบรมมหาราชวัง กทม. 10200

14 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสถาบัน
เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
อ้างถึง หนังสือที่ ศธ 0303/4227 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ว่า วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย ผลิตภัณฑ์ในสาขาต่าง ๆ ได้แก่ คุรุศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์บัณฑิต และศิลปศาสตร์บัณฑิต แต่ปัจจุบันบุคคลทั่วไปยังเข้าใจผิดว่า ผู้ที่จบจากวิทยาลัยครูจะต้องประกอบอาชีพครูเท่านั้น ทำให้ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาอื่นขาดโอกาสในการหางานทำ และในบางครั้งเกิดความเข้าใจผิดว่า "วิทยาลัยครู" มิได้เป็นสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและเพื่อประโยชน์แก่นักศึกษา จึงเห็นสมควรขอพระราชทานชื่อวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่ง ว่า "สถาบันราชพัฒนา" หรือชื่ออื่นใดสุดแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ความแจ้งอยู่แล้วนั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสถาบัน ว่า "สถาบันราชภัฏ"

(ลงชื่อ) ทวีสันต์ สดาลัย
(หม่อมหลวงทวีสันต์ สดาลัย)
ราชเลขาธิการ

กองการในพระองค์

โทร. 2255833-43 ต่อ 311

โทรสาร 2243259

ที่ ศษ 0303/ 6764

กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ

กทม. 10300

๗ เมษายน ๒๕๓๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเขียนชื่อภาษาอังกฤษ และขอทราบความหมายของนามพระราชทาน
เขียน ราชเลขาธิการ

อ้างถึง หนังสือสำนักราชเลขาธิการที่ รล ๐๐๐๓./๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทาน
ชื่อใหม่แก่วิทยาลัยครูที่ราชอาณาจักว่า "สถาบันราชภัฏ" นั้น กรมการฝึกหัดครูและวิทยาลัยครูที่ราชอาณาจัก
รู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณ และถือเป็นเกียรติและสิริมงคลอันสูงยิ่งแก่บรรดาข้าราชการ คณาจารย์
และนักศึกษาวิทยาลัยครูทุกคน

อนึ่งเนื่องจากวิทยาลัยครูมีการติดต่อราชการกับหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศ
และต่างประเทศอยู่เป็นประจำ จึงมีความจำเป็นต้องเขียนชื่อที่ได้รับพระราชทานเป็นภาษาอังกฤษด้วย และ
เพื่อความถูกต้องจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์สำนักราชเลขาธิการเขียนชื่อภาษาอังกฤษของ "สถาบันราชภัฏ"
ตลอดจนขอความอนุเคราะห์รับทราบความหมายของนามพระราชทานดังกล่าวด้วยเพื่อวิทยาลัยครูทุกแห่ง
จักได้รับทราบและถือเป็นสิริมงคลในความหมายเดียวกันต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ดังกล่าวด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ นิเชต สุนทรพิทักษ์

(นายนิเชต สุนทรพิทักษ์)

อธิบดีกรมการฝึกหัดครู

กองการฝึกหัดครู

โทร.๒๘๒๕๗๑

โทรสาร ๒๘๑๔๙๗๖

ที่ รล 0003/ 5536

สำนักราชเลขาธิการ
พระบรมมหาราชวัง กทม. 10200

9 เมษายน 2535

เรื่อง การเขียนชื่อภาษาอังกฤษ และความหมายของชื่อ
เรียน อธิบดีกรมการฝึกหัดครู
อ้างถึง หนังสือที่ ศธ 0303/6763 ลงวันที่ 2 เมษายน 2535

ตามที่กรมการฝึกหัดครูได้มีหนังสือขอให้สำนักราชเลขาธิการพิจารณาในการเขียนชื่อภาษาอังกฤษ และขอทราบความหมายของชื่อพระราชทานแก่วิทยาลัยชื่อว่า "ราชภัฏ" ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักราชเลขาธิการได้พิจารณาแล้ว ดังนี้

1. เขียนชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "RAJABHAT"
 2. ความหมายของชื่อ "ราชภัฏ" คือ ชำราชากร
- จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีสันต์ ลดาวัลย์

(หม่อมหลวงทวีสันต์ ลดาวัลย์)

ราชเลขาธิการ

กองการในพระองค์

โทร.2255833-43 ต่อ 311

โทรสาร.2243259

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ชื่อ	นายนันทสาร สีสลับ
ตำแหน่ง	รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
สังกัด	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ชื่อ	นายเกียรติศักดิ์ อิชยานันท์
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกอง กองส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม
สังกัด	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ชื่อ	นายประชา พระแก้ว
ตำแหน่ง	หัวหน้าภาคพื้นฐานวัฒนธรรม ระดับ 8
สังกัด	หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
ชื่อ	นางสาวกอบกุล สังฆะมัลลิก
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 รองหัวหน้าศูนย์วิจัย
สังกัด	วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ กรมการฝึกหัดครู
ชื่อ	นายสาโรช นาคะวิโรจน์
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าศูนย์ศิลป์วัฒนธรรม วิทยาลัยครูสงขลา เลขานุการศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสงขลา
สังกัด	วิทยาลัยครูสงขลา กรมการฝึกหัดครู

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางนาฏยา สุวรรณทรัพย์

เกิดวันที่ 17 เดือน สิงหาคม พุทธศักราช 2490

สถานที่เกิด อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 11/1 ตำบลบางปรอก

อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6

วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์

ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง

จังหวัดปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2512 ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง

จากโรงเรียนนาฏศิลป์ กรมศิลปากร

พ.ศ. 2520 กศ.บ. (วิทยาเอกการประถมศึกษา วิชาโทบริหารการศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

พ.ศ. 2536 กศ.ม. (การอุดมศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมานสหวิทยาลัยศรีอยุธยาในทัศนะ
ของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

บทคัดย่อ

ของ

นางญา สุวรรณทรัพย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2537

กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทัศนะของผู้บริหารกับอาจารย์ไม่พบว่าแตกต่างกัน การจัดดำเนินการด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการพัฒนาวัฒนธรรมในแต่ละด้าน พบว่า ทัศนะของอาจารย์กับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทัศนะของผู้บริหารกับอาจารย์ และทัศนะของผู้บริหารกับกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไม่พบว่าแตกต่างกัน

เพื่อให้การจัดดำเนินการของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา ควรเร่งดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้คือ จัดสัมมนาหรือจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวนโยบาย การจัดดำเนินการและการบริหารงานวัฒนธรรม พิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่เป็นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและพัฒนากรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมให้มีความรู้ในการนำเครื่องมือมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนา วัฒนธรรม และหากลวิชัยให้สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ให้ความร่วมมือเพื่อรณรงค์ให้นักศึกษาประชาชน เกิดความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรม ตลอดจนเร่งระดมสรรพกำลังจากบุคคลและหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ให้ร่วมมือและเป็นผู้จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม นอกจากนี้การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต้องพัฒนาให้มีลักษณะที่น่าสนใจ และรักษาภาพลักษณ์ของชาติของท้องถิ่น ทั้งการจัดนิทรรศการ การประกวด การแข่งขัน การจัดการแสดง การจัดหอวัฒนธรรม

ART AND CULTURAL CENTRE MANAGEMENT OF SRIAYUDHAYA UNITED
COLLEGES AS PERCEIVED BY ADMINISTRATORS INSTRUCTORS AND
ART AND CULTURAL CENTRE COMMITTEE

AN ABSTRACT

BY

NATTAYA SUWANNASAB

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 1994

The purposes of this research were to study and compare the perceptions on administrators, instructors and Art and Cultural Centre committee towards four dimensions of Art and Cultural Centre management of Sri Ayudhaya United Colleges: cultural conservation, cultural promotion, cultural dissemination, and cultural development. The samples of this study were 45 administrators, 149 instructors and 67 Art and Cultural Centre committee from Sri Ayudhaya United Colleges in 1992. Two hundreds and forty rating scale questionnaires of 60 items were returned. Arithmetic mean, standard deviation and one way analysis of variance were used for data analyses.

The major finding were as follows:

Administrators, instructors and Art and Cultural Centre committee perceived that cultural conservation and cultural promotion dimensions were performed at the medium level.

Administrators and Art and Cultural Center committee perceived that the cultural dissemination dimension was performed at the medium level but instructors perceived that it was performed at the low level.

A comparison of the perceptions of administrators, instructors and Art and Cultural Centre committee towards each of four dimensions showed significant difference. The Multiple Comparisions test revealed that administrators and Art and Cultural Centre committee as well as instructors and Art and Cultural Centre had different perceptions about cultural conservation dimension. But

there was no significant difference between administrators and instructors.

On the cultural promotion, cultural dissemination and cultural development dimensions, it was found that there were significant differences between the perceptions of instructors and Art and Cultural Centre committee but there was neither significant difference between administrators and instructors nor administrators and Art and Cultural centre committee.

In order to fulfil the efficiency and effectiveness of Art and Cultural Centre management of Sri Ayudhaya United Colleges, Art and Cultural Centre should organize some seminars or conferences to discuss and collect some ideas in order to establish the Centre's policies on directing, managing, and budgeting. To conserve, develop and disseminate more cultural activities, Art and Culteral Centre has to improve by upgrading tools, materials, communications and the workforce and by seeking highly qualified and motivated personnel to lead and manage cultural activities. Further more, the Centre should highlight cultural activities that will draw people's interests and at the same time maintain Thai tradition.